

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2013/48/UE privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate

Termen de transpunere 27.11.2016

- TABEL DE CONCORDANȚĂ -

Instrument UE Text în RO	Legislație națională <i>de lege lata</i>	Legislație națională <i>de lege ferenda</i>	Observații
	<ul style="list-style-type: none"> • Legea nr. 135/2010 privind codul de procedură penală - NOTIFICATA • Legea nr. 255/2013 punere în aplicare a codului de procedură penală - NOTIFICATA • Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare - NOTIFICATA • OUG 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 	<p>Proiect de lege de modificare a Legii 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p>	<p>România a întreprins un amplu proces de <u>reformă legislativă</u>, care a vizat nu doar modificarea celor două coduri în materie penală, ci revizuirea întregii legislații penale și procesual penale. Aceasta s-a finalizat cu adoptarea a două noi</p>

	<p>304/2004 privind organizarea judiciară - NOTIFICATA</p> <ul style="list-style-type: none"> • Legea 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date - NOTIFICATA • Legea nr. 300/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în MoF nr. 772 din 11 decembrie 2013 - DE NOTIFICAT 		<p>coduri și a legilor de punere în aplicare a acestora¹, iar la data de 1 februarie 2014 acestea au intrat în vigoare²</p>
<p>Articolul 10 Dreptul de a avea acces la un avocat în procedurile privind mandatul european de arestare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că o persoană căutată are dreptul de a avea acces la un avocat în statul membru de executare după arestarea</p>	<p>Art. 100 alin. (1) Măsura reținerii persoanei solicitate poate fi luată de procuror numai după ascultarea acesteia în prezența apărătorului. Măsura reținerii se dispune prin ordonanță motivată și poate dura cel mult 24 de ore.</p>		

¹ Legea nr. 286/2009 privind codul penal

Legea nr. 135/2010 noului cod de procedură penală

Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a noului cod penal

Legea nr. 255/2013 de punere în aplicare a Legii nr. 135/2010

² Disponibil în limba română la:

http://www.just.ro/MinisterulJusti%C8%9Biei/NoileCoduri/ncpp_05092013/tabid/2604/Default.aspx

<p>în temeiul mandatului european de arestare.</p>	<p>Art. 104 alin. (2) Persoana arestată are dreptul să fie asistată de un apărător ales sau numit din oficiu de instanță.</p>		
<p>(2) În ceea ce privește conținutul dreptului de a avea acces la un avocat în statul membru de executare, persoanele căutate au următoarele drepturi în respectivul stat membru:</p> <p>(a) dreptul de a avea acces la un avocat la momentul oportun și astfel încât să permită persoanei căutate să își exercite drepturile în mod efectiv și, în orice caz, fără întârzieri nejustificate de la momentul lipirii de libertate;</p> <p>(b) dreptul de a avea întrevederi și de a comunica cu avocatul care le reprezintă;</p> <p>(c) dreptul ca avocatul lor să fie prezent și, în conformitate cu procedurile din dreptul intern, să participe la o audiere a persoanei căutate de către autoritatea judiciară de executare. Atunci când un avocat participă la audiere, acest fapt se consemnează utilizând procedura de înregistrare în conformitate cu dreptul statului membru respectiv.</p>	<p>Art. 89 alin. (2) CPP Persoana reținută sau arestată are dreptul să ia contact cu avocatul, asigurându-i-se confidențialitatea comunicărilor, cu respectarea măsurilor necesare de supraveghere vizuală, de pază și securitate, fără să fie interceptată sau înregistrată convorbirea dintre ei. Probele obținute cu încălcarea prezentului alineat se exclud.</p> <p>Art. 36 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 (1) Contactul dintre avocat și clientul său nu poate fi stânjenit sau controlat, direct sau indirect, de niciun organ al statului.</p>		

<p>(3) Drepturile stabilite la articolele 4, 5, 6, 7 și 9 și, atunci când se aplică o derogare temporară în temeiul articolului 5 alineatul (3), la articolul 8, se aplică mutatis mutandis procedurilor privind mandatul european de arestare în statul membru de executare.</p>	<p>100 alin. (4) persoana reținută poate solicita să fie încunoștințat despre măsura luată un membru de familie ori o altă persoană pe care o desemnează aceasta. Atât cererea, cât și încunoștințarea se consemnează într-un proces-verbal. În mod excepțional, dacă procurorul apreciază că acest lucru ar afecta executarea mandatului european de arestare emis împotriva persoanei solicitate sau, în cazul în care are cunoștință, a unor mandate europene de arestare emise împotriva altor participanți la săvârșirea infracțiunii, procurorul va putea refuza solicitarea. <i>Această derogare este prevăzută prin lege specială, și doar în materia reținerii în temeiul mandatului european de arestare. Ne fiind reglementată în cazul arestării, nu se aplică, prin urmare în acest caz sunt incidente dispozițiile din CPP referitoare la informarea unor terțe persoane. Există deci o singură derogare, și este temporară, întrucât este incidentă doar în cele 24 de ore</i></p>		
---	---	--	--

	<p><i>ale reținerii provizorii. Nu mai este aplicabilă în fața instanței. În ceea ce privește informarea autorităților consulare, întrucât L 302/2004 nu are prevederi exprese în acest sens, se poate completa cu dispozițiile din CPP în această materie.</i></p> <p>Art. 201 (2) CPP</p> <p>Dacă persoana reținută nu este cetățean român, aceasta are și dreptul de a încunoștința sau de a solicita încunoștințarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al statului al cărui cetățean este sau, după caz, a unei organizații internaționale umanitare, dacă nu dorește să beneficieze de asistența autorităților din țara sa de origine, ori a reprezentanței organizației internaționale competente, dacă este refugiat sau, din orice alt motiv, se află sub protecția unei astfel de organizații. Inspectoratul General pentru Imigrări este informat în toate situațiile cu privire la dispunerea măsurii preventive față de această categorie de persoane.</p> <p>(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și</p>		
--	---	--	--

	în cazul schimbării ulterioare a locului de reținere.		
(4) Autoritatea competentă din statul membru de executare informează, fără întârzieri nejustificate de la momentul privării de libertate, persoanele căutate că au dreptul de a angaja un avocat în statul membru emitent. Rolul avocatului respectiv din statul membru emitent este de a oferi asistență avocatului din statul membru de executare furnizându-i informații și consultanță pentru a permite persoanei căutate să își exercite efectiv drepturile în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI.		<p>Articolul 90 se completează cu alin. 3, 4 și 5 după cum urmează :</p> <p>“(3) În cazul în care persoana solicitată, aflată în stare de arest în statul de executare, își exercită dreptul de a-și desemna un avocat în România, instanța română emitentă a mandatului european de arestare transmite la cerere autorității de executare informațiile privind tabloul avocaților cu drept de a profesa înscriși în unul din cele 42 de barouri membre ale Uniunii Naționale a Barourilor din România. Informațiile pot fi transmise inclusiv în formă electronică.</p> <p>(4) Rolul avocatului din statul membru emitent, desemnat conform alin (3) este de a oferi asistență avocatului din statul membru de executare furnizându-i informații și consultanță pentru a permite persoanei căutate să își</p>	

		<p>formuleze apărările în procedura de executare a mandatului european de arestare.</p> <p>(5) Toate comunicările dintre avocatul desemnat în România și avocatul din statul de executare urmează a avea loc pe cale directă, acestea fiind confidențiale.”</p>	
<p>(5) În situația în care persoanele căutate doresc să își exercite dreptul de a desemna un avocat în statul membru emitent și nu au încă un astfel de avocat, autoritatea competentă din statul membru de executare informează prompt autoritatea competentă din statul membru emitent. Fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă din statul membru respectiv furnizează informații persoanelor căutate pentru a le ajuta să angajeze un avocat în locul respectiv.</p>		idem	
<p>(6) Dreptul persoanei căutate de a desemna un avocat în statul membru emitent nu aduce atingere termenelor instituite prin Decizia-cadru 2002/584/JAI sau obligației autorității</p>		<p>1. Articolul 110 se completează cu alin. 6 după cum urmează: „Derularea procedurii prevăzute la art. 104 alin. alin.</p>	

judiciare de executare de a decide, în termenele prevăzute și în condițiile definite în temeiul respectivei decizii-cadru, dacă persoana urmează a fi predată.		(2 ¹) și alin. (2 ²) nu afectează sub nicio formă termenele prevăzute la alineatele precedente.”	
--	--	--	--

Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală

Termen de transpunere 22.05.2017

- TABEL DE CONCORDANȚĂ -

Instrument UE Text în RO	Legislație națională de lege lata	Legislație națională de lege ferenda	Observații
	<ul style="list-style-type: none"> • Legea nr. 135/2010 privind codul de procedură penală - NOTIFICATA • Legea nr. 255/2013 punere în aplicare a codului de procedură penală - NOTIFICATA • Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare - NOTIFICATA • OUG 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară - NOTIFICATA 	<p>Proiect de lege de modificare a Legii 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p>	<p>România a întreprins un amplu proces de reformă legislativă, care a vizat nu doar modificarea celor două coduri în materie penală, ci revizuirea întregii legislații penale și procesual penale. Aceasta s-a finalizat cu adoptarea a două noi coduri și a legilor de punere în aplicare a acestora¹, iar la data de 1</p>

¹ Legea nr. 286/2009 privind codul penal

Legea nr. 135/2010 noului cod de procedură penală

Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a noului cod penal

Legea nr. 255/2013 de punere în aplicare a Legii nr. 135/2010

	<ul style="list-style-type: none"> • Legea 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date - NOTIFICATA • Legea nr. 300/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în MoF nr. 772 din 11 decembrie 2013 - DE NOTIFICAT 		februarie 2014 acestea au intrat în vigoare ²
<p>Articolul 1 Ordinul european de anchetă și obligația de executare a acestuia (1) Ordinul european de anchetă reprezintă o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru (denumit în continuare „statul emitent”) pentru a pune în aplicare una sau mai multe măsuri de investigare specifice într-un alt stat membru (denumit în continuare „statul executant”) în vederea obținerii de probe în conformitate cu prezenta directivă. Ordinul european de anchetă poate fi emis și pentru obținerea de probe care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant.</p>		<p>Art. 268¹ alin. (2) lit. a) teza I Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p> <p>(a) Prin <i>ordin european de anchetă</i> se înțelege o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru, în scopul aducerii la îndeplinire a uneia sau mai multor măsuri de anchetă specifice într-un alt stat membru, în vederea obținerii de probe sau în vederea transmiterii probelor care se află deja în posesia autorității competente din statul de executare.</p>	

² Disponibil în limba română la:

http://www.just.ro/MinisterulJusti%C8%9Biei/NoileCoduri/ncp_ncpp_05092013/tabid/2604/Default.aspx

(2) Statele membre execută ordinul european de anchetă pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu prezenta directivă.		Nu necesită transpunere	
(3) Emiterea unui ordin european de anchetă poate fi solicitată de o persoană suspectată sau acuzată, sau de un avocat în numele său, în cadrul drepturilor de apărare aplicabile în conformitate cu procedura penală internă.		<p>Art. 268³ alin. (1) Autoritățile competente române pentru emiterea și executarea unui ordin european de anchetă</p> <p>(1) Când România este stat emitent, ordinul european de anchetă este emis, în cursul procesului penal, de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau de judecătorul competent, potrivit fazei procesuale, din oficiu sau <u>la cererea părților sau subiecților procesuali principali, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.</u></p>	
(4) Prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv dreptul la apărare al persoanelor care fac obiectul unor proceduri penale, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.		Nu necesita transpunere	
Articolul 2 Definiții		Art. 268¹ alin. (2) lit. b)	

<p>În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care este emis ordinul european de anchetă;</p>		<p>Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p> <p>(b) Prin <i>stat emitent</i> se înțelege statul membru în care este emis ordinul european de anchetă;</p>	
<p>(b) „stat executant” înseamnă statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de investigare;</p>		<p>Art. 268¹ alin. (2) lit. c) Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p> <p>(c) Prin <i>stat de executare</i> se înțelege statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de anchetă;</p>	
<p>(c) „autoritate emitentă” înseamnă: (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent pentru cauza vizată; sau (ii) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale, care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte de a fi transmis autorității executante, ordinul european de anchetă este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei</p>		<p>Art. 268¹ alin. (2) lit. d) Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p> <p>(d) Prin <i>autoritate emitentă</i>, se înțelege: - o autoritate judiciară; - orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită în legislația statului emitent, care acționează în cauză în calitate de autoritate de anchetă, având competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu legislația națională. În acest caz, ordinul european de anchetă trebuie să fie validat de o autoritate judiciară, după</p>	

<p>directive, în special condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent. În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în sensul transmiterii ordinului european de anchetă;</p>		<p>examinarea conformității sale cu dispozițiile legale ale statului emitent referitoare la emitere. În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de către o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în vederea transmiterii ordinului european de anchetă conform prezentei secțiuni.</p> <p>Art. 268³ alin. (1) Autoritățile competente române pentru emiterea și executarea unui ordin european de anchetă</p> <p>(1) Când România este stat emitent, ordinul european de anchetă este emis, în cursul procesului penal, de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau de judecătorul competent, potrivit fazei procesuale, din oficiu sau la cererea părților sau subiecților procesuali principali, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.</p>	
<p>(d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă</p>		<p>Art. 268¹ alin. (2) lit. e) Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p>	

<p>și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezenta directivă și cu procedurile aplicabile într-o cauză internă similară. Altfel de proceduri pot necesita o autorizare din partea unei instanțe din statul executant, atunci când dreptul intern al acestuia prevede acest lucru.</p>		<p>(e) Prin <i>autoritate de executare</i>, se înțelege autoritatea care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu legislația națională.</p> <p>Art. 268³ alin. (2) Autoritățile competente române pentru emiterea și executarea unui ordin european de anchetă</p> <p>(2) Când România este stat de executare, recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă sunt de competența parchetului sau instanței competente material și după calitatea persoanei, potrivit legii române. Competența teritorială este determinată în funcție de locul unde urmează să fie adusă la îndeplinire măsura de anchetă. Ordinele europene de anchetă care privesc fapte care, potrivit legii, sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau a Direcției Naționale Anticorupție, se recunosc și se execută de către acestea.</p>	
<p>Articolul 3</p>		<p>Art. 268¹ alin. (2) lit. a) teza II</p>	

<p>Domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă Ordinul european de anchetă include orice măsură de investigare cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (1) (denumită în continuare „Convenția”) și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului (2), cu excepția cazului în care scopul este aplicarea articolului 13 alineatul (8) din Convenție, și respectiv articolului 1 alineatul (8) din Decizia-cadru.</p>		<p>Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii</p> <p>Ordinul european de anchetă include orice măsură de anchetă cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și a strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului, cu excepția cazului în care scopul este aplicarea articolului 13 alin. (8) din Convenție, și respectiv articolului 1 alin. (8) din Decizia-cadru.</p>	
<p>Articolul 4 Tipuri de proceduri pentru care poate fi emis ordinul european de anchetă Ordinul european de anchetă poate fi emis: (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent;</p>		<p>Art. 268² Tipurile de proceduri în cadrul cărora poate fi emis ordinul european de anchetă: Ordinul european de anchetă poate fi emis: (a) În cadrul procedurilor penale inițiate de o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune, în conformitate cu legislația statului emitent;</p>	

<p>(b) în proceduri inițiate de autorități administrative sau autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală;</p>		<p>Art. 268² Tipurile de proceduri în cadrul cărora poate fi emis ordinul european de anchetă: Ordinul european de anchetă poate fi emis:</p> <p>...</p> <p>(b) În cadrul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent și în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;</p>	
<p>(c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală; și</p>		<p>Art. 268² Tipurile de proceduri în cadrul cărora poate fi emis ordinul european de anchetă:</p> <p>c) În cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent, în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală:</p>	

<p>(d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c) care privesc infracțiuni sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.</p>		<p>Art. 268² Tipurile de proceduri în cadrul cărora poate fi emis ordinul european de anchetă: Ordinul european de anchetă poate fi emis:</p> <p>...</p> <p>(d) În legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc infracțiuni sau încălcări ale legii, ce pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.</p>	
<p>Articolul 5 Conținutul și forma ordinului european de anchetă</p> <p>(1) Ordinul european de anchetă prezentat în formularul prevăzut în anexa A se completează, se semnează și conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea emitentă. Ordinul european de anchetă cuprinde în special următoarele informații:</p> <p>(a) date referitoare la autoritatea emitentă și, după caz, la autoritatea de validare;</p> <p>(b) obiectul și motivele ordinului european de anchetă;</p> <p>(c) informațiile necesare disponibile cu privire la persoana sau persoanele în cauză;</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(2) Ordinul european de anchetă este emis în forma prevăzută în anexa 11, este completat și semnat de autoritatea emitentă, conținutul său fiind certificat pentru conformitate și corectitudine. Ordinul european de anchetă va cuprinde în special următoarele informații:</p> <p>(a) date privind autoritatea emitentă;</p> <p>(b) obiectul și motivele emiterii ordinului european de anchetă;</p>	

<p>(d) o descriere a faptei penale care face obiectul anchetei sau al procedurilor, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;</p> <p>(e) o descriere a măsurii sau măsurilor de investigare solicitate și a probelor care urmează să fie obținute.</p>		<p>(c) informațiile necesare disponibile privind persoana sau persoanele în cauză;</p> <p>(d) descrierea faptei care face obiectul procesului penal, precum și dispozițiile legale aplicabile;</p> <p>(e) o descriere a măsurii sau măsurilor de anchetă solicitate și a probelor care urmează să fie obținute.</p>	
<p>(2) Fiecare stat membru precizează limba (limbile) care, dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și în plus față de limba oficială (limbile oficiale) a (ale) statului membru în cauză, poate (pot) fi utilizată (utilizate) pentru completarea sau traducerea ordinului european de anchetă atunci când statul membru în cauză este statul executant.</p>	<p>Art. 14 din Legea nr. 302/2004 Limbile utilizate</p> <p>(1) Cererile prevăzute de titlurile II și IV - VII adresate României și actele anexe trebuie însoțite de o traducere în limba română sau în limba engleză ori franceză. În cazul în care documentele menționate sunt traduse într-o altă limbă decât limba română, autoritatea centrală competentă potrivit dispozițiilor art. 10 sau autoritatea judiciară competentă, în cazul transmiterii directe, ia măsuri pentru traducerea acestora în regim de urgență.</p> <p>(2) Cererile formulate de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești române sau, în cazul în care se prevede astfel, în tratatul aplicabil ori în prezenta lege, de Ministerul</p>	<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>....</p> <p>(7) Dispozițiile art. 14 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător. În relația cu statele membre care au declarat că solicită transmiterea ordinelor europene de anchetă și documentele anexate exclusiv în limba națională, autoritățile române pot solicita ca ordinul european de anchetă și documentele anexe să fie traduse în limba română.</p> <p>(8) În cazurile în care autoritatea emitentă indică faptul că măsurile de anchetă au un caracter urgent, ordinul european de anchetă și documentele anexate vor fi însoțite de o traducere în limba română.</p>	

	<p>Justiției, precum și actele anexate vor fi însoțite de traduceri în una din limbile prevăzute în instrumentul juridic aplicabil în relația cu statul solicitat. Cererile formulate în temeiul curtoaziei internaționale și actele anexe se vor traduce în limba oficială a statului solicitat. Traducerea se efectuează la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței judecătorești de către un traducător autorizat. În cazul în care pe listele curții de apel în circumscripția căreia se află organul de urmărire penală sau instanța judecătorească nu există niciun traducător autorizat pentru limba în care trebuie tradusă cererea ori, deși există, acesta refuză să presteze serviciul solicitat, organul de urmărire penală sau instanța judecătorească va solicita Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Ministerului Justiției, după caz, traducerea acesteia.</p> <p>(3) Răspunsul la cererile adresate României va fi redactat în limba română, traducerea acestuia în limba oficială a statului solicitant sau în una dintre limbile engleză ori</p>		
--	--	--	--

	<p>franceză fiind facultativă, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic internațional aplicabil se dispune altfel.</p> <p>(4) Traducerea răspunsului autorităților străine se efectuează de către un traducător autorizat, la cererea autorității române care a formulat cererea.</p>		
<p>(3) Autoritatea competentă a statului emitent traduce ordinul european de anchetă prevăzut în anexa A într-o limbă oficială a statului executant sau în orice altă limbă indicată de statul executant în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(3) Ordinul european de anchetă se traduce, prin grija autorității emitente, și se transmite direct autorității competente din statul de executare, prin orice mijloace care permit o urmă scrisă și care să permită statului de executare să stabilească autenticitatea acestuia.</p>	
<p>Articolul 6 Condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de anchetă</p> <p>(1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu îndeplinirea următoarelor condiții, care vor fi evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă:</p>	

<p>față de scopul procedurilor menționate la articolul 4, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și (b) măsura sau măsurile de investigare indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară.</p>		<p>(a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională în cauză, față de scopul procesului penal, ținând cont de drepturile suspectului sau inculpatului; (b) măsura sau măsurile indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în aceleași condiții într-o cauză internă similară. ..</p>	
<p>(2) Condițiile menționate la alineatul (1) sunt evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă.</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu îndeplinirea următoarelor condiții, care vor fi evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă: ...</p>	
<p>(3) În cazul în care o autoritate executantă are motive să creadă că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării ordinului european de anchetă. După această consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă.</p>		<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă ... (4) În cazul în care autoritatea de executare are motive să creadă că în statul membru emitent, la emiterea ordinului european de anchetă, nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268⁴ alin. (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la relevanța</p>	

		<p>executării ordinului european de anchetă.</p> <p>(5) Dacă, după consultarea prevăzută la alin. (4), autoritatea emitentă decide să retragă ordinul european de anchetă, procurorul dispune, prin ordonanță, clasarea, iar instanța va lua act de retragere, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare.</p> <p>Art. 268⁴ alin. (8) Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>(8) În cazul în care autoritatea de executare apreciază că, într-un caz concret, la emiterea ordinului european de anchetă, nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), după consultări cu autoritatea de executare, autoritatea emitentă română poate decide să retragă ordinul european de anchetă.</p>	
<p>Articolul 7 Transmiterea ordinului european de anchetă (1) Ordinul european de anchetă completat în conformitate cu articolul 5 se transmite de autoritatea emitentă către autoritatea executantă prin orice</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p>	

<p>mijloace care permit o înregistrare scrisă, în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acestuia.</p>		<p>(3) Ordinul european de anchetă se traduce, prin grija autorității emitente, și se transmite direct autorității competente din statul de executare, prin orice mijloace care permit o urmă scrisă și care să permită statului de executare să stabilească autenticitatea acestuia.</p>	
<p>(2) Orice comunicări oficiale ulterioare au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(6) <u>Orice comunicări ulterioare între autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor avea loc direct între acestea.</u> Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricăror documente necesare pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contact direct între autoritatea emitentă și autoritatea de executare, sau, când acesta nu este posibil, cu asistența autorităților centrale competente, după caz. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, ori de câte ori consideră necesar, în vederea</p>	

		facilitării executării ordinului european de anchetă.	
(3) Fără a aduce atingere articolului 2 litera (d), fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente. Un stat membru poate, dacă este necesar potrivit organizării sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale responsabilitatea transmiterii și primirii administrative a ordinului european de anchetă, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acesta.		<p>Art. 268³ Autoritățile competente române pentru emiterea și executarea unui ordin european de anchetă</p> <p>...</p> <p>(3) Competența îndeplinirii atribuțiilor de autoritate centrală se exercită de către Ministerul Justiției, în cazul ordinelor europene de anchetă care se referă la activitatea de judecată ori de executare a hotărârilor și de către Ministerul Public, prin structurile de specialitate, în cazul ordinelor europene de anchetă care se referă la activitatea de cercetare și urmărire penală.</p> <p>(4) În îndeplinirea atribuțiilor, autoritățile centrale acordă asistență autorităților judiciare naționale și străine în condițiile prevăzute de articolul 268⁴ alin. (5).</p>	
(4) Autoritatea emitentă poate transmite ordinului european de anchetă prin intermediul sistemului de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene instituită prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului (1).		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(4) Autoritatea emitentă poate transmite ordinul european de anchetă și prin intermediul</p>	

		sistemului de comunicații al Rețelei Judiciare Europene.	
(5) În cazul în care identitatea autorității executante este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(5) În cazul în care autoritatea emitentă nu deține nicio informație cu privire la coordonatele autorității străine de executare, aceasta poate face toate investigațiile necesare, prin utilizarea atlasului judiciar al Rețelei Judiciare Europene și, în subsidiar, cu asistența autorității centrale sau a punctelor de contact la Rețeaua Judiciară Europeană.</p>	
(6) În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un ordin european de anchetă nu are competența să îl recunoască sau să ia măsurile necesare pentru executarea ordin european de anchetă, aceasta transmite din oficiu ordinul european de anchetă autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.		<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>...</p> <p>(2) Dacă autoritatea judiciară română apreciază că nu este competentă să ia măsurile necesare pentru recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă, îl trimite de îndată, din oficiu, autorității judiciare române competente și informează despre aceasta autoritatea emitentă.</p>	

<p>(7) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contacte directe între autoritatea emitentă și autoritatea executantă implicate sau prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre, după caz.</p>		<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(6) Orice comunicări ulterioare între autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor avea loc direct între acestea. Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricăror documente necesare pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contact direct între autoritatea emitentă și autoritatea de executare, sau, când acesta nu este posibil, cu asistența autorităților centrale competente, după caz. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, ori de câte ori consideră necesar, în vederea facilitării executării ordinului european de anchetă.</p>	
<p>Articolul 8 Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent</p> <p>(1) În cazul în care autoritatea emitentă emite un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, aceasta precizează acest fapt în ordinul european de anchetă în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa A.</p>		<p>Art. 268⁵ Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent</p> <p>(1) În cazul emiterii unui ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, autoritatea emitentă română precizează acest fapt în ordinul</p>	

		european de anchetă, în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa 11.	
(2) În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul executant, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), autoritatea emitentă poate adresa un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent direct autorității executante, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului respectiv, fără a aduce atingere notificărilor făcute în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (c).		<p>Art. 268⁵ Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent</p> <p>...</p> <p>(2) În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul de executare, în conformitate cu articolul 268⁴ alineatul (7), autoritatea emitentă, pe durata prezenței pe teritoriul statului de executare, poate emite un ordin de anchetă care îl completează pe cel precedent. Acesta se transmite direct autorității de executare.</p> <p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>....</p> <p>alin. (11) Dispozițiile art. 268⁴ alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>...</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de</p>	

		<p>anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
--	--	---	--

<p>(3) Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este certificat în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) primul paragraf și este validat în conformitate cu articolul 2 litera (c), după caz.</p>		<p>Art. 268⁵ Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent ... (3) Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este emis în conformitate cu articolul 268⁴ alineatul (1) și (2).</p>	
<p>Articolul 9 Recunoașterea și executarea (1) Autoritatea executantă recunoaște un ordin european de anchetă, transmis în conformitate cu prezenta directivă, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și asigură executarea sa în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de anchetă în cauză ar fi fost dispusă de către o autoritate a statului executant, cu excepția cazului în care această autoritate hotărăște să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare sau unul dintre motivele de amânare prevăzute în prezenta directivă.</p>		<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă (1) Ordinul european de anchetă este recunoscut, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și executat de către autoritatea competentă potrivit art. 268³ alin. (2), cu excepția cazurilor în care este incident vreunul dintre motivele prevăzute la art. 268⁷ alin. (5), art. 268⁸ sau art. 268¹². Autoritatea competentă română asigură executarea ordinului european de anchetă în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de anchetă ar fi fost dispusă de către o autoritate română. În cazul în care ordinul european de anchetă, emis în faza de urmărire penală, are ca obiect luarea unor măsuri care, potrivit legii române, sunt de competența judecătorului de</p>	

		drepturi și libertăți, procurorul competent va sesiza judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție teritorială își are sediul parchetul, în vederea recunoașterii ordinului european de anchetă.	
(2) Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant.		Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă ... (3) Autoritatea de executare respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, sub condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale ale legii române.	
(3) Atunci când o autoritate executantă primește un ordin european de anchetă care nu a fost emis de o autoritate judiciară, astfel cum este specificat la articolul 2 litera (c), autoritatea executantă returnează ordinul european de anchetă statului emitent.		Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă ... (6) Atunci când autoritatea română de executare primește un ordin european de anchetă, care nu a fost emis sau validat de o autoritate judiciară, va restitui ordinul european de anchetă în statul emitent. Restituirea se va dispune de către procurorul competent, prin	

		ordonanță, iar de către instanță, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare.	
(4) Autoritatea emitentă poate cere ca una sau mai multe autorități ale statului emitent să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului executant în măsura în care autoritățile desemnate ale statului emitent ar fi în măsură să asiste în executarea măsurii sau măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă într-o cauză internă similară. Autoritatea executantă se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>ART. 209 Răspunderea agenților străini</p> <p>(1) În timpul operațiunilor și activităților menționate la art. 208, agenții străini care desfășoară urmărirea pe teritoriul României sunt asimilați persoanelor care au aceeași calitate în statul român în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.</p> <p>(2) În cazul în care pe timpul desfășurării operațiunilor prevăzute la art. 208 agenții străini produc un prejudiciu, statul ai cărui agenți sunt răspunde pentru acest prejudiciu, în conformitate cu legea română.</p> <p>(3) Statul ai cărui agenți au cauzat prejudicii unei persoane pe teritoriul României restituie statului român totalitatea sumelor pe care le-a plătit</p>	<p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(7) Autoritatea română emitentă potrivit dispozițiilor art. 268³ alin. (1) poate solicita ca reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități române să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului de executare. Dispozițiile art. 209 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>...</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această</p>	

	<p>victimelor sau altor persoane îndreptățite în numele acestora.</p> <p>(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor față de terți și cu excepția dispoziției din alin. (3), statul român nu va solicita în cazul prevăzut la alin. (2) restituirea contravalorii prejudiciilor pe care le-a suferit din cauza unui alt stat.</p>	<p>asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
<p>(5) Autoritățile statului emitent prezente în statul executant respectă dreptul statului executant pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul statutului executant, cu</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>ART. 209</p>	<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui</p>	

<p>excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul statului executant este conformă cu dreptul statului executant în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.</p>	<p>Răspunderea agenților străini</p> <p>(1) În timpul operațiunilor și activităților menționate la art. 208, agenții străini care desfășoară urmărirea pe teritoriul României sunt asimilați persoanelor care au aceeași calitate în statul român în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.</p> <p>(2) În cazul în care pe timpul desfășurării operațiunilor prevăzute la art. 208 agenții străini produc un prejudiciu, statul ai cărui agenți sunt răspunde pentru acest prejudiciu, în conformitate cu legea română.</p> <p>(3) Statul ai cărui agenți au cauzat prejudicii unei persoane pe teritoriul României restituie statului român totalitatea sumelor pe care le-a plătit victimelor sau altor persoane îndreptățite în numele acestora.</p> <p>(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor față de terți și cu excepția dispoziției din alin. (3), statul român nu va solicita în cazul prevăzut la alin. (2)</p>	<p>ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
---	---	---	--

	restituirea contravalorii prejudiciilor pe care le-a suferit din cauza unui alt stat.		
(6) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, în vederea facilitării aplicării eficiente a prezentului articol.		<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>...</p> <p>(11) Dispozițiile art. 268⁴ alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Art. 268⁴ Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române</p> <p>...</p> <p>(6) Orice comunicări ulterioare între autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor avea loc direct între acestea. Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricăror documente necesare pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contact direct între autoritatea emitentă și autoritatea de executare, sau, când acesta nu este posibil, cu asistența autorităților centrale competente, după caz. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare se pot consulta între ele, prin orice</p>	

		mijloace adecvate, ori de câte ori consideră necesar, în vederea facilitării executării ordinului european de anchetă.	
<p>Articolul 10 Recurgerea la măsuri de investigare alternative</p> <p>(1) Autoritatea executantă recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură de anchetă decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă atunci când:</p> <p>(a) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu există în temeiul dreptului statului executant; sau</p> <p>(b) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.</p>		<p>Art. 268⁷ Recurgerea la măsuri de anchetă alternative</p> <p>(1) Autoritatea română de executare recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă, atunci când:</p> <p>(a) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu este prevăzută de legea română;</p> <p>(b) măsura de anchetă nu ar putea fi dispusă într-o cauză internă similară, potrivit legii române.</p>	
<p>(2) Fără a aduce atingere articolului 11, alineatul (1) nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului executant:</p> <p>(a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității executante și informațiile sau probele ar fi putut fi obținute, în conformitate cu dreptul statului executant, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;</p> <p>(b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau</p>		<p>Art. 268⁷ Recurgerea la măsuri de anchetă alternative</p> <p>...</p> <p>(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 268⁸, dispozițiile alin. (1) nu se aplică următoarelor măsuri de anchetă:</p> <p>(a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității române de executare și informații sau probe care ar fi putut fi</p>	

<p>autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității executante în cadrul unor proceduri penale;</p> <p>(c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului executant;</p> <p>(d) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului executant;</p> <p>(e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.</p>		<p>obținute, în conformitate cu legea română, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;</p> <p>(b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității de executare în cadrul unor proceduri penale;</p> <p>(c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul României;</p> <p>(d) orice măsură de anchetă fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în legea română;</p> <p>(e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume, în condițiile legii române.</p>	
<p>(3) Autoritatea executantă poate recurge, de asemenea, la o măsură de investigare alta decât cea indicată în ordinul european de anchetă, atunci când măsura de investigare selectată de autoritatea executantă ar avea același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul</p>		<p>Art. 268⁷ Recurgerea la măsuri de anchetă alternative ... (3) Când măsura alternativă ar avea același rezultat, prin mijloace mai puțin intruzive, autoritatea de</p>	

<p>european de anchetă, prin mijloace mai puțin intruzive.</p>		<p>executare poate recurge, de asemenea, la o altă măsură de anchetă față de cea indicată în ordinul european de anchetă.</p>	
<p>(4) Atunci când decide să facă uz de posibilitatea menționată la alineatele (1) și (3), autoritatea executantă informează mai întâi autoritatea emitentă, care poate decide retragerea sau completarea ordinului european de anchetă.</p>		<p>Art. 268⁷ Recurgerea la măsuri de anchetă alternative ... (4) Înainte de a dispune vreo măsură potrivit alin. (1) și (3) autoritatea de executare informează autoritatea emitentă.</p>	
<p>(5) Atunci când, în conformitate cu alineatul (1), măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul intern al statului executant sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și atunci când nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea executantă notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se furnizeze asistența solicitată.</p>		<p>Art. 268⁷ Recurgerea la măsuri de anchetă alternative ... (5) Atunci când, în conformitate cu alin. (1), măsura indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul român sau nu ar putea fi dispusă într-o cauză similară potrivit legii române, și nu există nicio altă măsură care ar avea același rezultat ca măsura solicitată, autoritatea de executare notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se acorde asistența solicitată. Procurorul dispune clasarea, prin ordonanță motivată, iar instanța de judecată va respinge cererea, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare, cu participarea procurorului.</p>	

<p>Articolul 11 Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare (1) Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (4), recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în statul executant în cazul în care:</p> <p>(a) există o imunitate sau un privilegiu în temeiul dreptului statului executant care face imposibilă executarea ordinului european de anchetă sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;</p> <p>(b) într-un caz specific, executarea ordinului european de anchetă ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;</p> <p>(c) ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul unor proceduri menționate la articolul 4 litera (b) și (c) și măsura de investigație nu ar fi autorizată în temeiul dreptului statului executant într-o cauză internă similară;</p>		<p>Art. 268⁸ Motive de nerecunoaștere și neexecutare (1) Recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în următoarele cazuri:</p> <p>(a) Există o imunitate sau un privilegiu, cum ar fi imunitatea diplomatică, sau principiul specialității, sau orice alte circumstanțe prevăzute de legea română, sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;</p> <p>(b) Executarea ordinului european de anchetă, într-un caz specific, ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de securitate națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;</p>	
--	--	---	--

<p>(d) executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului ne bis in idem;</p> <p>(e) ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care, aparent, a fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului executant, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în statul executant;</p> <p>(f) există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile statului executant în conformitate cu articolul 6 din TUE și al Cartei;</p> <p>(g) fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului executant, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa D, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în ordinul european de anchetă, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani; sau</p> <p>(h) utilizarea măsurii de investigare indicată în ordinul european de anchetă este restricționată, în temeiul dreptului statului executant, la o listă sau o</p>		<p>(c) Ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul procedurilor prevăzute la art. 268² lit. b) sau c) și măsura de anchetă nu ar fi fost autorizată, conform legii române, într-o cauză similară;</p> <p>(d) Executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului ne bis in idem;</p> <p>(e) Ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care este prezumată a fi fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul României, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu este incriminată în legea română;</p> <p>(f) Există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile asumate de statul român potrivit articolului 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;</p>	
--	--	--	--

<p>categorie de infracțiuni sau la infracțiuni sancționabile până la un anumit nivel, care nu include infracțiunea vizată de ordinul european de anchetă.</p>		<p>(g) Fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu este incriminată în legea română, cu excepția cazului în care se referă la una dintre infracțiunile din anexa 14, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin 3 ani;</p> <p>(h) măsura indicată în ordinul european de anchetă nu este prevăzută în legea română decât pentru anumite infracțiuni sau limite de pedeapsă, care nu cuprind infracțiunea la care face referire ordinul european de anchetă.</p>	
<p>(2) Alineatul (1) literele (g) și (h) nu se aplică măsurilor de investigare menționate la articolul 10 alineatul (2).</p>		<p>Art. 268⁸ Motive de nerecunoaștere și neexecutare ... (2) Alin. (1) lit. g) și h) nu se aplică măsurilor menționate la art. 268⁷ alin. (2).</p>	
<p>(3) Atunci când ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în</p>		<p>Art. 268⁸</p>	

<p>materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, autoritatea executantă nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că dreptul statului executant nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de impozite, taxe, vamă sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.</p>		<p>Motive de nerecunoaștere și neexecutare</p> <p>...</p> <p>(3) Atunci când ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în materie vamală, de impozite sau taxe și schimb valutar, autoritatea de executare nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că legislația română nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie vamală, de impozite, taxe sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.</p>	
<p>(4) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace adecvate; și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.</p>		<p>Art. 268^b</p> <p>Motive de nerecunoaștere și neexecutare</p> <p>...</p> <p>(4) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea judiciară de executare se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace care lasă o urmă scrisă și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.</p>	
<p>(5) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a) și atunci când competența de a</p>		<p>Art. 268^b</p>	

<p>ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului executant, autoritatea executantă îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză.</p>		<p>Motive de nerecunoaștere și neexecutare</p> <p>...</p> <p>(5) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului român, autoritatea română de executare îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea străină emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză. Autoritatea competentă română se poate consulta cu autoritatea competentă străină anterior transmiterii ordinului european de anchetă.</p>	
<p>Articolul 12 Termene pentru recunoaștere sau executare</p> <p>(1) Decizia privind recunoașterea sau executarea este luată și măsura de anchetă este pusă în aplicare cu aceeași celeritate și același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute la prezentul articol.</p>		<p>Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare</p> <p>(1) Decizia privind recunoașterea și executarea este luată și măsura este adusă la îndeplinire cu aceeași celeritate și în aceleași condiții ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute de prezentul articol.</p>	

<p>(2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie pusă în aplicare la o dată specifică, autoritatea executantă ține seama de această cerință pe cât posibil.</p>		<p>Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare</p> <p>...</p> <p>(2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în cuprinsul ordinului european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie adusă la îndeplinire la o dată specifică, autoritatea de executare va lua în considerare, în măsura posibilităților, aceste împrejurări.</p>	
<p>(3) Autoritatea executantă ia decizia privind recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (5), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de anchetă de către autoritatea executantă competentă.</p>		<p>Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare</p> <p>...</p> <p>(3) Autoritatea de executare competentă dispune cu privire la recunoașterea și executarea măsurii din cuprinsul ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alin. (5), în termen de cel mult 30 de zile de la</p>	

		primirea ordinului european de anchetă.	
(4) Dacă nu există motive de amânare în temeiul articolului 15 sau probele menționate în măsura de investigare inclusă în ordinul european de anchetă se află deja în posesia statului executant, autoritatea executantă aplică măsura de investigare fără întârziere și fără a aduce atingere alineatului (5) în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (3).		Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare ... (4) Dacă nu este incident vreunul dintre motivele de amânare conform art. 268 ¹² sau probele solicitate prin ordinul european de anchetă se află deja în posesia autorităților române, autoritatea de executare aduce la îndeplinire măsura de anchetă, în condițiile prezentei secțiuni, fără întârziere și fără a aduce atingere alineatului 5, în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (3).	
(5) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (3) sau data specifică prevăzută la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la		Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare ... (5) Dacă autoritatea de executare competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenele prevăzute la alin. (3) sau data specifică prevăzută la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere autoritatea	

<p>alineatul (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.</p>		<p>competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.</p>	
<p>(6) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (4), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la calendarul adecvat pentru aplicarea măsurii de investigare.</p>		<p>Art. 268⁹ Termene pentru recunoaștere și executare ... (6) Dacă într-un caz determinat, autoritatea română de executare nu poate respecta termenul prevăzut la alin. (4), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la o dată adecvată pentru executarea măsurii de anchetă.</p>	
<p>Articolul 13 Transferul probelor (1) Autoritatea executantă transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, probele obținute sau care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant ca urmare a executării ordinului european de anchetă. Atunci când se solicită în ordinul european de anchetă și dacă este posibil în temeiul dreptului statului executant,</p>		<p>Art. 268¹⁰ Transferul mijloacelor de probă (1) Autoritatea judiciară de executare transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, mijloacele de probă obținute ca urmare a executării ordinului european de anchetă sau care se află deja în posesia autorităților competente române. ...</p>	<p>.</p>

<p>probele sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).</p>		<p>(5) Atunci când se solicită în ordinul european de anchetă și dacă este posibil conform legii române, mijloacele de probă sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă în conformitate cu articolul 268⁶alineatul (9).</p>	
<p>(2)Transferul probelor poate fi suspendat, în așteptarea soluționării unei căi de atac, cu excepția cazului în care în ordinul european de anchetă sunt indicate motive suficiente că un transfer imediat este esențial pentru desfășurarea în condiții adecvate a anchetelor sau pentru menținerea drepturilor individuale. Totuși, transferul probelor se suspendă dacă ar cauza daune grave și ireversibile persoanei vizate.</p>		<p>Art. 268¹⁰ Transferul mijloacelor de probă (2) Transferul mijloacelor de probă poate fi suspendat, până la soluționarea unei căi de atac, cu excepția cazului în care, în cuprinsul ordinului european de anchetă, sunt indicate motive suficiente pentru care transferul imediat al mijloacelor de probă este esențial pentru desfășurarea, în condiții adecvate, a unor anchete sau pentru ocrotirea unor drepturi individuale. În orice caz, transferul mijloacelor de probă se suspendă dacă ar fi de natură să cauzeze prejudicii grave și ireversibile persoanei vizate de ordinul european de anchetă.</p>	
<p>(3)În momentul transferului probelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca probele să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.</p>		<p>Art. 268¹⁰ Transferul mijloacelor de probă (3) În momentul transferului mijloacelor de probă, autoritatea de</p>	

		executare precizează dacă solicită ca acestea să fie returnate de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.	
(4) Atunci când obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri, autoritatea executantă poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere în mod temporar probele, cu condiția ca acestea să fie returnate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în oricare alt moment sau cu oricare altă ocazie convenite de autoritățile competente.		Art. 268¹⁰ Transferul mijloacelor de probă ... (4) În cazul în care obiectele, documentele sau informațiile obținute în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri penale desfășurate în România, autoritatea de executare poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere temporar mijloacele de probă, cu condiția ca acestea să fie returnate de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în orice alt moment convenit prin acord de către autoritatea de executare și autoritatea emitentă.	
Articolul 14 Căi de atac (1) Statele membre se asigură că măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă le sunt aplicabile căile de atac echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară.		Art. 268¹¹ Căi de atac (1) Actele emise și măsurile luate de autoritățile judiciare române în executarea ordinului european de anchetă sunt supuse căilor de atac prevăzute de Codul de Procedură Penală, în aceleași condiții și în aceleași termene.	

<p>(2) Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai printr-o acțiune inițiată în statul emitent, fără a aduce atingere garanțiilor privind drepturile fundamentale din statul executant.</p>		<p>Art. 268¹¹ Căi de atac ... (2) Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai în fața autorității emitente.</p>	<p>Am considerat că textul reia formularea din directive, în sensul că, dacă directiva stipulează că statele membre se asigură că măsurilor de investigare le sunt aplicabile aceleași căi disponibile în dreptul national, pe care de consecință, pot fi formulate toate căile de atac prevăzute de CPP, întrucât, la dispoziții generale, L 302/2004 prevede că se completează cu prevederile CPP. Sunt acte dispuse de către instanțele de judecată și parchetele</p>
--	--	--	--

			<p>române, prin urmare împotriva acestora pot fi formulate doar căile de atac din CPP..</p> <p>Într-adevăr, trimiterea la art. 404 CPP nu este acoperitoare, dar, în ipoteza în care examinăm căile de atac disponibile potrivit dreptului intern în fiecare fază procesuală, constatăm că acestea se exercită ca urmare a comunicării ordonanței/hotărârii prin care au fost dispuse.</p> <p>Plecăm de la premisa că nu intenționăm să derogăm de la dispozițiile CPP în materia căilor</p>
--	--	--	--

			<p>de atac, or, acestea pot fi exercitate în termenele considerate deja de legiuitor ca fiind efective și în timp util. Directiva se referă aici, în opinia noastră, la căile de atac disponibile cu privire la măsurile dispuse în executarea OEA.</p> <p>Orice comunicare a unui act procedural (indiferent dacă are loc pe teritoriul RO sau pe teritoriul unui alt stat, prin comisie rogatorie), este însoțită, fie în formularul de comunicare, fie în chiar actul comunicat, de posibilitatea și termenul de</p>
--	--	--	---

			formulare a căii de atac.
<p>(3) În cazul în care nu ar aduce atingere nevoii de asigurare a confidențialității unei anchete în temeiul articolului 19 alineatul (1), autoritatea emitentă și autoritatea executantă iau măsurile adecvate pentru a asigura faptul că sunt furnizate informații cu privire la posibilitățile în temeiul dreptului național de a recurge la căile de atac din momentul în care acestea devin aplicabile și în timp util, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a acestora.</p>	<p>Titlul I cap. VII din partea specială a Codului de procedură penală Plângerea împotriva măsurilor și actelor de procedură penală</p> <p>Art. 425 din Codul de procedură penală (contestația)</p> <p>Căi de atac specifice pentru măsurile asiguratorii (art. 250, 250¹ 252, 252¹, 252², 252⁴ din Codul de procedură penală)</p> <p>Art. 145 din Codul de procedură penală - informarea persoanei supravegheate</p> <p>Art. 280 și 281 din Codul de procedură penală (nulitățile)</p> <p>Art. 408 și 109 din Codul de procedură penală (apelul)</p>		
<p>(4) Statele membre se asigură că termenele de exercitare a dreptului de a recurge la o cale de atac sunt identice cu cele prevăzute în cauze interne similare și că se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a exercita în mod efectiv dreptul de a recurge la aceste căi de atac.</p>		<p>Art. 268¹¹ Căi de atac (1) Actele emise și măsurile luate de autoritățile judiciare române în executarea ordinului european de anchetă sunt supuse căilor de atac prevăzute de Codul de Procedură</p>	

		Penală, în aceleași condiții și în aceleași termene.	
(5) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se informează reciproc cu privire la căile de atac împotriva emiterii, recunoașterii ori executării unui ordin european de anchetă.	<p>Codul de procedură penală Articolul 102 Excluderea probelor obținute în mod nelegal</p> <p>(1) Probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.</p> <p>(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.</p> <p>(3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei.-----</p> <p>(4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.</p>	<p>Art. 268¹¹ Căi de atac ... (4) Autoritatea judiciară română de executare informează autoritatea emitentă cu privire la orice cale de atac declarată potrivit alin. (1) precum și cu privire la efectele exercitării acesteia asupra executării măsurii de anchetă.</p> <p>(5) Când România este stat emitent, autoritatea judiciară emitentă ia în considerare efectele admiterii căii de atac în statul de executare, împotriva măsurilor luate în executarea ordinului european de anchetă, în condițiile legii române. Dispozițiile art. 102 din Codul de Procedură Penală se aplică în mod corespunzător.</p>	
(6) Introducerea unei căi de atac în justiție nu suspendă executarea măsurii de investigare, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în cauze interne similare.		<p>Art. 268¹¹ Căi de atac ... (3) Declarația unei căi de atac nu suspendă executarea măsurii de anchetă, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de legea română în cauze interne similare.</p>	

<p>(7) Statul emitent ia în considerare admiterea căii de atac împotriva recunoașterii sau executării unui ordin european de anchetă în conformitate cu propriul său drept intern. Fără a aduce atingere normelor procedurale interne, statele membre asigură faptul că, în procedurile penale din statul emitent, se respectă dreptul la apărare și echitatea procedurilor în cadrul evaluării probelor obținute prin intermediul ordinului european de anchetă.</p>	<p>Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală Excluderea probelor obținute în mod nelegal Art. 102. - (1) Probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal. (2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. (3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei. (4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.</p>	<p>Art. 268¹¹ Căi de atac ... (5) Când România este stat emitent, autoritatea judiciară emitentă ia în considerare efectele admiterii căii de atac în statul de executare, împotriva măsurilor luate în executarea ordinului european de anchetă, în condițiile legii române. Dispozițiile art. 102 din Codul de Procedură Penală se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>Articolul 15 Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau executării (1) Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în statul executant în cazul în care: (a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei cercetări sau unei urmări penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar;</p>		<p>Art. 268¹² Temeiuri pentru amânarea recunoașterii și executării (1) Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în următoarele cazuri: a) executarea acestuia ar putea aduce atingere cercetărilor penale sau unui proces penal în curs, atât</p>	

<p>(b)obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.</p>		<p>timp cât autoritățile române consideră necesar; b) obiectele, documentele sau datele vizate de ordinul european de anchetă sunt deja utilizate în cadrul altor proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.</p>	
<p>(2)De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia imediat măsurile necesare executării ordinului european de anchetă și informează autoritatea emitentă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.</p>		<p>Art. 268¹² Temeiuri pentru amânarea recunoașterii și executării ... (2)De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea de executare ia imediat măsurile necesare în vederea recunoașterii sau executării ordinului european de anchetă și informează autoritatea emitentă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.</p>	
<p>Articolul 16 Obligația de a informa (1) Autoritatea competentă din statul executant care primește ordinul european de anchetă confirmă primirea acestuia, fără întârziere și, în orice caz, în termen de o săptămână de la primirea ordinului european de anchetă, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa B. În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), această obligație</p>		<p>Art. 268¹³ Obligația de informare (1) Autoritatea română competentă confirmă primirea ordinului european de anchetă, fără întârziere, dar nu mai târziu de o săptămână de la primirea acestuia, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa 12. (2) În cazul prevăzut la art. 268° alin. (2), obligația de confirmare îi revine atât autorității care a primit ordinul</p>	

<p>este aplicabilă atât autorității centrale, cât și autorității executante care primește ordinul european de anchetă de la autoritatea centrală. În cazurile menționate la articolul 7 alineatul (6), această obligație se aplică atât autorității competente care a primit inițial ordinul european de anchetă, cât și autorității executante căreia îi este transmis ordinul în cele din urmă.</p>		<p>european de anchetă, cât și celei căreia îi este transmis ordinul european de anchetă. (3) În cazul în care ordinul european de anchetă a fost transmis prin intermediul autorității centrale competente, obligația de confirmare a primirii revine atât acestuia, cât și autorității de executare căreia îi este transmis ordinul european de anchetă de către autoritatea centrală.</p>	
<p>(2) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace: (a) dacă este imposibil pentru autoritatea executantă să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa A este incomplet sau în mod vădit incorect; (b) dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau (c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în</p>		<p>Art. 268¹³ Obligația de informare ... (4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 268⁷ alin. (4) și (5), autoritatea de executare informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace: (dacă este imposibil să ia o decizie privind recunoașterea sau) executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa 11 este incomplet sau în mod vădit incorect; (dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea de executare consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul</p>	

<p>mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 9. La cererea autorității emitente, informațiile sunt confirmate fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.</p>		<p>emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau (dacă autoritatea de executare stabilește că, în cazul respectiv, nu) poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu art. 268⁶ alin. (3). La cererea autorității emitente, informațiile sunt confirmate fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.</p>	
<p>(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă cu privire la: (a) orice decizie luată în temeiul articolelor 10 sau 11; (b) orice decizie de amânare a executării sau recunoașterii ordinului european de anchetă, motivele amânării și, dacă este posibil, durata preconizată a amânării.</p>		<p>Art. 268¹³ Obligația de informare ... (5) Fără a aduce atingere articolului 268⁷ alin. (4) și (5), autoritatea de executare informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă cu privire la: (a) orice decizie luată în temeiul articolelor 268⁷ și art. 268⁸; (b) orice decizie de amânare a executării ordinului european de anchetă, motivele amânării și, dacă este posibil, durata preconizată a amânării.</p>	
<p>Articolul 17</p>	<p>Legea 302/2004 Art. 209</p>	<p>Art. 268⁶</p>	

<p>Răspunderea penală privind funcționarii Atunci când este prezent pe teritoriul statului executant în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii din statul emitent sunt considerați funcționari ai statului executant în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva acestora sau de către aceștia.</p>	<p>Răspunderea agenților străini</p> <p>(1) În timpul operațiunilor și activităților menționate la art. 208, agenții străini care desfășoară urmărirea pe teritoriul României sunt asimilați persoanelor care au aceeași calitate în statul român în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.</p>	<p>Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice</p>	
---	--	---	--

		<p>autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
<p>Articolul 18 Răspunderea civilă privind funcționarii (1) În cazul în care, în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii unui stat membru sunt prezenți pe teritoriul unui alt stat membru, primul stat membru este răspunzător pentru orice prejudicii cauzate de funcționarii săi în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia acționează.</p>	<p>Legea 302/2004 Art. 209 ... Răspunderea agenților străini (2) În cazul în care pe timpul desfășurării operațiunilor prevăzute la art. 208 agenții străini produc un prejudiciu, statul ai cărui agenți sunt răspunde pentru acest prejudiciu, în conformitate cu legea română.</p>	<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs</p>	

		<p>prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
<p>(2) Statul membru pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alineatul (1) repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari.</p>		<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se</p>	

		<p>conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
(3) Statul membru al cărui funcționari au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru	<p>Legea 302/2004 Art. 209 Răspunderea agenților străini</p>	<p>Art. 268⁶</p>	

<p>rambursează integral orice sume pe care statul membru din urmă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.</p>	<p>...</p> <p>(3) Statul ai cărui agenți au cauzat prejudicii unei persoane pe teritoriul României restituie statului român totalitatea sumelor pe care le-a plătit victimelor sau altor persoane îndreptățite în numele acestora.</p>	<p>Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice</p>	
---	--	---	--

		<p>autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
<p>(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terțe părți și cu excepția alineatului (3), fiecare stat membru se abține în cazurile menționate la alineatul (1) de a pretinde de la un alt stat membru rambursarea despăgubirilor pentru prejudiciile suferite.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 Art. 209 Răspunderea agenților străini ... 4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor față de terți și cu excepția dispoziției din alin. (3), statul român nu va solicita în cazul prevăzut la alin. (2) restituirea contravalorii prejudiciilor pe care le-a suferit din cauza unui alt stat.</p>	<p>Art. 268⁶ Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă</p> <p>(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs</p>	

		<p>prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.</p>	
<p>Articolul 19 Confidențialitatea (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că autoritatea emitentă și autoritatea executantă țin seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei în executarea ordinului european de anchetă.</p>		<p>Art. 268¹⁴ Confidențialitatea (1) Atât în cazul în care România este stat emitent cât și în cazul în care este stat de executare, autoritățile române vor respecta caracterul confidențial al anchetei, conform legii române, în limita necesară pentru executarea măsurii de anchetă. Această obligație are în vedere atât existența cât și conținutul unui ordin european de anchetă.</p>	

<p>(2) În conformitate cu dreptul său intern, autoritatea executantă garantează confidențialitatea faptelor și a fondului ordinului european de anchetă, în limita necesară pentru executarea măsurii de investigare. Dacă autoritatea executantă nu poate respecta cerința de confidențialitate, notifică acest lucru fără întârziere autorității emitente.</p>		<p>Art. 268¹⁴ Confidențialitatea</p> <p>(1) Atât în cazul în care România este stat emitent cât și în cazul în care este stat de executare, autoritățile române vor respecta caracterul confidențial al anchetei, conform legii române, în limita necesară pentru executarea măsurii de anchetă. Această obligație are în vedere atât existența cât și conținutul unui ordin european de anchetă.</p> <p>(2) Dacă autoritatea de executare, într-un caz anume, nu poate respecta cerința de confidențialitate, va informa de îndată autoritatea emitentă.</p>	
<p>(3) În conformitate cu dreptul său intern și dacă autoritatea executantă nu a indicat altfel, autoritatea emitentă păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea executantă, cu excepția cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru anchetele și procedurile descrise în ordinul european de anchetă.</p>		<p>Art. 268¹⁴ Confidențialitatea</p> <p>(3) În conformitate cu legea română și dacă autoritatea străină de executare nu a indicat altfel, autoritățile române păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea de executare, cu excepția cazurilor în care divulgarea acestora este necesară în vederea executării măsurilor care au fost indicate în ordinul european de anchetă.</p>	

<p>(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că băncile nu divulgă clientului în cauză sau altor persoane terțe faptul că au fost transmise informații statului emitent în conformitate cu articolele 26 și 27 sau că este în curs de desfășurare o anchetă.</p>		<p>Art. 268¹⁹ Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare</p> <p>(5) Instituțiile de credit ori alte entități financiare nu vor divulga clientului în cauză sau altor terțe persoane faptul că:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) au fost transmise informații statului emitent în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și cu dispozițiile art. 268²⁰; b) este în curs de desfășurare o anchetă; 	
<p>Articolul 20 Protecția datelor cu caracter personal Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre asigură faptul că datele cu caracter personal sunt protejate și că pot fi prelucrate numai în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (1) și cu principiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal și protocolul adițional la aceasta. Accesul la astfel de date este limitat, fără a aduce atingere drepturilor</p>	<p>Legea 677/2001 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date Art. 1. Scop (1) Prezenta lege are ca scop garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viața intimă, familială și privată, cu privire</p>		<p>Nu necesita transpunere</p>

<p>persoanei vizate. Numai persoanele autorizate pot avea acces la astfel de date.</p>	<p>la prelucrarea datelor cu caracter personal.</p> <p>Art. 2. Domeniu de aplicare</p> <p>(2) Prezenta lege se aplică:</p> <p>a) prelucrărilor de date cu caracter personal, efectuate în cadrul activităților desfășurate de operatori stabiliți în România;</p> <p>.....</p> <p>(4) Prezenta lege se aplică prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate de persoane fizice sau juridice, române ori străine, de drept public sau de drept privat, indiferent dacă au loc în sectorul public sau în sectorul privat.</p> <p>(5) În limitele prevăzute de prezenta lege, aceasta se aplică și prelucrărilor și transferului de date cu caracter personal, efectuate în cadrul activităților de prevenire, cercetare și reprimare a infracțiunilor și de menținere a ordinii publice, precum și al altor activități desfășurate în domeniul dreptului penal, în limitele și cu restricțiile stabilite de lege.</p>		
--	--	--	--

<p>Articolul 21 Costuri (1) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, statul executant suportă toate costurile efectuate pe teritoriul statului executant care sunt legate de executarea unui ordin european de anchetă.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare Art. 16 Cheltuieli (1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri reglementate de prezenta lege sunt suportate, de regulă, de statul solicitat. (2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante: a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și de ședere; b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor; c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare; d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat terț; e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară;</p>	<p>Art. 268¹⁵ Cheltuieli (1) În executarea ordinului european de anchetă, dispozițiile art. 16 se aplică în mod corespunzător. Autoritatea română de executare informează autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelor cheltuieli considerate drept extraordinare.</p>	
---	---	---	--

	<p>f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii.</p> <p>(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).</p> <p>(4) Cheltuielile care revin statului român se suportă de la bugetul de stat și sunt cuprinse, după caz, în bugetul Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului Administrației și Internelor</p>		
<p>(2) În cazul în care autoritatea executantă consideră că costurile executării ordinului european de anchetă pot deveni excepțional de ridicate, se poate consulta cu autoritatea emitentă referitor la posibilitatea și modalitatea de împărțire a costurilor sau de modificare a ordinului european de anchetă. Autoritatea executantă informează în prealabil autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelei părți a costurilor considerate excepțional de ridicate.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 16 Cheltuieli</p> <p>(1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri reglementate de prezenta lege sunt suportate, de regulă, de statul solicitat.</p> <p>(2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante:</p> <p>a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și</p>	<p>Art. 268¹⁵ Cheltuieli</p> <p>(1) În executarea ordinului european de anchetă, dispozițiile art. 16 se aplică în mod corespunzător. Autoritatea română de executare informează autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelor cheltuieli considerate drept extraordinare.</p>	

	<p>experților, precum și cheltuielile de călătorie și de ședere;</p> <p>b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor;</p> <p>c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare;</p> <p>d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat terț;</p> <p>e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară;</p> <p>f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii.</p> <p><u>(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).</u></p> <p>(4) Cheltuielile care revin statului român se suportă de la bugetul de stat și sunt cuprinse, după caz, în bugetul Ministerului Justiției, Ministerului Public și</p>		
--	---	--	--

	Ministerului Administrației și Internelor		
(3) În cazuri excepționale în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la costurile menționate la alineatul (2), autoritatea emitentă poate decide: (a) să retragă parțial sau total ordinul european de anchetă; sau (b) să mențină ordinul european de anchetă și să suporte cea parte a costurilor considerată excepțional de ridicată.		Art. 268¹⁵ Cheltuieli ... (2) În cazul în care România este stat emitent și nu se poate ajunge la un acord cu autoritatea de executare cu privire la suportarea cheltuielilor, autoritatea română emitentă poate decide: (a) fie să retragă, în tot sau în parte, ordinul european de anchetă (b) fie să mențină ordinul european de anchetă, cu suportarea de către statul român a acelei părți a cheltuielilor considerate extraordinare, conform art. 16.	
Articolul 22 Transferul temporar către statul emitent al persoanelor private de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul executant.	Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 193 Transferul temporar al persoanelor deținute, pe teritoriul statului solicitant ... (2) În cazul cererilor adresate autorităților judiciare române, competența de soluționare a cererii aparține instanței în a cărei rază teritorială se află locul	Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă 1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul de executare în scopul aplicării unei măsuri de anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe	

	<p>de deținere. În acest sens, instanța va dispune ascultarea persoanei deținute, în prezența unui avocat ales sau numit din oficiu, precum și a unui interpret, dacă este cazul, în camera de consiliu, cu participarea procurorului. Persoanei deținute i se face cunoscut obiectul cererii, cerându-i-se să declare dacă este de acord să fie transferată temporar pe teritoriul statului solicitant în vederea audierii ca martor. Declarația sa este consemnată într-un proces-verbal semnat de președintele completului de judecată, grefier, interpret și inculpat.</p> <p>(4) În cazul în care persoana deținută consimte la transferarea sa temporară, instanța va verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (6), urmând a dispune, prin încheiere, admiterea sau respingerea cererii, după caz. Încheierea poate fi atacată cu contestație, în termen de 24 de ore de la pronunțare, de către procurorul competent. Contestația se soluționează în termen de 3 zile.</p>	<p>teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul de executare. Dispozițiile art. 193 alin. (2) (4), (5) și alin. (7) - (10) se aplică în mod corespunzător. Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție și datele până la care aceasta trebuie să fie transferată și returnată pe teritoriul statului de executare sunt convenite între statul emitent și statul de executare, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.</p>	
--	---	---	--

	<p>(5) Încheierea prevăzută la alin. (4) se comunică Ministerului Justiției, în termen de 24 de ore de la data rămânerii definitive, care va informa autoritatea centrală a statului solicitant cu privire la decizia autorității judiciare române. Încheierea prin care instanța a dispus transferarea temporară a persoanei deținute se comunică și Ministerului Administrației și Internelor, care asigură predarea sub escortă a persoanei deținute potrivit alin. (8).</p> <p>...</p> <p>7) Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului solicitant și, dacă este cazul, pe teritoriul statului solicitat pentru tranzit, în afară de cazul în care autoritatea judiciară română competentă cere punerea acesteia în libertate, în condițiile Codului de procedură penală.</p> <p>(8) Locul predării deținutului către statul solicitant, precum și locul preluării sale de la acest stat vor fi un punct de frontieră al statului român. Deținutul este predat și preluat sub escortă. Ministerul Administrației și Internelor va asigura predarea și</p>		
--	---	--	--

	<p>preluarea, informând Ministerul Justiției.</p> <p>(9) Dispozițiile alin. (7) se aplică în mod corespunzător în cazul în care statul român este stat solicitant.</p> <p>(10) În cazul cererilor formulate de autoritățile judiciare române, sub rezerva dispozițiilor art. 167 alin. (2) lit. a) și b), tranzitul pe teritoriul unui stat terț al persoanei deținute va fi acordat la cererea adresată de către Ministerul Justiției autorității centrale a statului solicitat pentru tranzit, însoțită de toate documentele necesare.</p>		
<p>(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă: (a) persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă consimțământul; sau (b) transferul prelungește reținerea persoanei supusă unei măsuri privative de libertate.</p>		<p>Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă</p> <p>...</p> <p>2. Executarea unui ordin european de anchetă, emis în vederea transferul temporar către statul emitent a persoanelor private de libertate, în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă poate fi refuzată în următoarele situații:</p>	

		<p>a) Este incident unul din motivele de refuz menționate la art. 268⁸;</p> <p>b) Persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă consimțământul;</p> <p>c) Transferul este de natură să prelungească detenția persoanei.</p>	
<p>(3) Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (a), atunci când statul executant consideră că este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei supuse unei măsuri privative de libertate i se oferă ocazia de a-și exprima opinia privind transferul temporar.</p>		<p>Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă</p> <p>...</p> <p>3. Dacă instanța consideră că este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei deținute i se oferă ocazia de a-și exprima opinia cu privire la transfer.</p>	
<p>(4) În cazurile menționate la alineatul (1), tranzitul persoanei supuse unei măsuri privative de libertate pe teritoriul unui stat membru terț (denumit în continuare „statul membru de tranzit”) este acordat la cerere, cu furnizarea tuturor documentelor necesare.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare Art. 193</p>		

	<p>Transferul temporar al persoanelor deținute, pe teritoriul statului solicitant</p> <p>(10) În cazul cererilor formulate de autoritățile judiciare române, sub rezerva dispozițiilor art. 167 alin. (2) lit. a) și b), tranzitul pe teritoriul unui stat terț al persoanei deținute va fi acordat la cererea adresată de către Ministerul Justiției autorității centrale a statului solicitat pentru tranzit, însoțită de toate documentele necesare.</p>		
<p>(5) Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție din statul emitent, și datele până la care aceasta trebuie transferată și returnată pe teritoriul în statului executant sunt convenite între statul emitent și statul executant, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.</p>		<p>Art. 268¹⁶</p> <p>Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă</p> <p>1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul de executare în scopul aplicării unei măsuri de anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul de executare. Dispozițiile</p>	

		<p>art. 193 alin. (2) (4), (5) și alin. (7) - (10) se aplică în mod corespunzător. Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție și datele până la care aceasta trebuie să fie transferată și returnată pe teritoriul statului de executare sunt convenite între statul emitent și statul de executare, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.</p>	
<p>(6) Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului emitent și, după caz, pe teritoriul statului membru de tranzit, pentru faptele sau condamnările pentru care a fost ținută în detenție în statul executant, cu excepția cazului în care statul executant cere eliberarea sa.</p>		<p>Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă</p> <p>1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul de executare în scopul aplicării unei măsuri de anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul</p>	

		<p>statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul de executare. Dispozițiile art. 193 alin. (2) (4), (5) și alin. (7) - (10) se aplică în mod corespunzător. Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție și datele până la care aceasta trebuie să fie transferată și returnată pe teritoriul statului de executare sunt convenite între statul emitent și statul de executare, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.</p>	
<p>(7) Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi obligată să o execute pe teritoriul statului executant.</p>		<p>Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă</p> <p>...</p> <p>6. Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi</p>	

		obligată să o execute pe teritoriul statului de executare.	
(8) Fără a aduce atingere alineatului (6), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului executant și care nu sunt specificate în ordinul european de anchetă.	Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare Art. 193 Alin. (7) Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului solicitant și, dacă este cazul, pe teritoriul statului solicitat pentru tranzit, în afară de cazul în care autoritatea judiciară română competentă cere punerea acesteia în libertate, în condițiile Codului de procedură penală.	Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă 4. Fără a aduce atingere alineatului 193 alin. (7), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului executant și care nu sunt specificate în ordinul european de anchetă.	
(9) Imunitatea menționată la alineatul (8) încetează dacă persoana transferată, care a avut posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente: (a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau (b) a revenit după ce a plecat.		Art. 268¹⁶ Transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă 5. Imunitatea menționată la alineatul (4) încetează dacă persoana transferată, care a avut	

		<p>posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente:</p> <p>(a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau</p> <p>(b) a revenit după ce a plecat.</p>	
<p>(10) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei către și din statul emitent, care sunt suportate de către acest stat.</p>	<p>Art. 16 Legea 302/2004 Cheltuieli</p> <p>(1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri reglementate de prezenta lege sunt suportate, de regulă, de statul solicitat.</p> <p>(2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante:</p> <p>a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și de ședere;</p> <p>b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor;</p> <p>c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare;</p> <p><u>d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat terț;</u></p> <p>e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință</p>		

	<p>pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară;</p> <p>f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii.</p> <p>(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).</p> <p>(4) Cheltuielile care revin statului român se suportă de la bugetul de stat și sunt cuprinse, după caz, în bugetul Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului Administrației și Internelor</p>		
<p>Articolul 23 Transferul temporar către statul executant al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența sa pe teritoriul statului executant.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>ART. 194 Transferul temporar al persoanelor deținute, pe teritoriul statului solicitat (2) Persoana transferată va rămâne în detenție pe teritoriul statului solicitat și, eventual, pe</p>	<p>Art. 268¹⁷ Transferul temporar către statul de executare al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă 1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane deținute în statul emitent, în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este</p>	

	<p>teritoriul statului de tranzit, cu excepția cazului în care autoritățile judiciare române au cerut punerea sa în libertate.</p> <p>(3) Perioada de detenție pe teritoriul statului solicitat se deduce din durata detenției pe care trebuie sau va trebui să o efectueze persoana respectivă pe teritoriul României.</p>	<p>necesară prezența sa pe teritoriul statului de executare. Dispozițiile art. 194 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>(2) Articolul 22 alineatul (2) litera (a) și articolul 22 alineatele (3)-(9) se aplică, mutatis mutandis, transferului temporar în temeiul prezentului articol.</p>		<p>Art. 268¹⁷ Transferul temporar către statul de executare al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă 3. Dispozițiile art. 268¹⁶ alin. (2) lit. a) și alin. (3) - (5) se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>(3) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei în cauză către și din statul executant, care sunt suportate de către statul emitent.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare Art. 16 Legea 302/2004 Cheltuieli</p> <p>(1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri reglementate de prezenta lege sunt suportate, de regulă, de statul solicitat.</p>		

	<p>(2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante:</p> <ul style="list-style-type: none">a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și de ședere;b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor;c) <u>cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare;</u>d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat terț;e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară;f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii. <p>(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).</p>		
--	--	--	--

	(4) Cheltuielile care revin statului român se suportă de la bugetul de stat și sunt cuprinse, după caz, în bugetul Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului Administrației și Internelor		
<p>Articolul 24 Audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală (1) Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului executant și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea emitentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală în conformitate cu alineatele (5)-(7). Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul audierii unei persoane suspectate sau acuzate prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală.</p>	<p><u>Art. 178 din Legea nr. 302/2004</u> Audierile prin videoconferință (4) Martorul sau expertul va fi citat potrivit legii române. (5) <i>Autoritățile judiciare competente să execute cererile formulate de autoritățile altor state sunt curțile de apel, în cursul judecății, respectiv parchetele de pe lângă curțile de apel, în cursul urmăririi penale.</i> (6) Audierea prin videoconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli: a) audierea are loc în prezența judecătorului sau procurorului român competent, după caz, asistat, după caz, de un interpret; acesta verifică</p>	<p>Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 1. Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului României și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea competentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală. Dispozițiile art. 178 alin. (4) - (6), (8) și (10) se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul audierii suspectilor sau inculpaților.</p>	

	<p>identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legii române. În cazul în care constată că sunt încălcate principiile fundamentale ale dreptului român, judecătorul sau procurorul ia de îndată măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legea română;</p> <p>b) autoritățile judiciare române competente și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;</p> <p>c) audierea se efectuează direct de către autoritatea judiciară competentă a statului solicitant sau sub coordonarea acesteia, potrivit legii sale interne;</p> <p>d) martorul sau expertul va fi asistat, după caz, de un interpret, potrivit legii române;</p> <p>e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, care îi este conferit fie de legea română, fie de legea statului solicitat.</p>		
--	---	--	--

	<p>.....</p> <p>(8) Dispozițiile <u>Codului de procedură penală</u> se aplică în mod corespunzător.</p> <p>.....</p> <p>(10) Cheltuielile legate de stabilirea legăturii video, cele legate de punerea la dispoziție a acestei legături în statul solicitant, remunerarea interpreților și indemnizațiile plătite martorilor și experților, precum și cheltuielile de deplasare în statul solicitat vor fi rambursate de statul străin solicitant statului român, dacă acesta din urmă nu a renunțat expres la rambursarea acestor cheltuieli în totalitate sau parțial.</p>		
<p>(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă: (a) persoana suspectată sau acuzată nu își dă consimțământul; sau (b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.</p>		<p>Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 2. Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă: (a) Suspectul sau inculpatul nu își dă consimțământul; sau</p>	

		(b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale de drept ale statului roman.	
(3) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin modalitățile practice. Atunci când convine cu privire la astfel de măsuri, autoritatea executantă se angajează: (a) să convoace martorul sau expertul în cauză, indicând momentul și locul audierii; (b) să convoace persoanele suspectate sau acuzate să se prezinte la audiere în conformitate cu normele detaliate prevăzute de dreptul statului executant și să informeze aceste persoane cu privire la drepturile acestora în temeiul dreptului statului emitent, într-un termen care să le permită să își exercite în mod efectiv drepturile de apărare; (c) să asigure identitatea persoanei care urmează să fie audiată.	Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 178 Audierile prin videoconferință (4) Martorul sau expertul va fi citat potrivit legii române. (6) lit. a) a) audierea are loc în prezența judecătorului sau procurorului român competent, după caz, asistat, după caz, de un interpret; <u>acesta verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legii române.</u> În cazul în care constată că sunt încălcate principiile fundamentale ale dreptului român, judecătorul sau procurorul ia de îndată măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legea română;	Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 1. Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului României și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea competentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală. Dispozițiile art. 178 alin. (4) - (6), (8) și (10) se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul audierii suspectilor sau inculpaților. 3. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare convin modalitățile practice. Dacă într-o anumită cauză autoritatea de executare nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la	

	<p>...</p> <p>Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală Dreptul la apărare</p> <p>Art. 10. - (1) Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat.</p> <p>(2) Părțile, subiecții procesuali principali și avocatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.</p> <p>...</p> <p>(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal.</p> <p>Art. 83 Drepturile inculpatului. În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:</p> <p>....</p> <p>g1) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale;</p> <p>Art. 257. Modul de citare</p>	<p>dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.</p>	
--	--	---	--

	<p>(1) Chemarea unei persoane în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată se face prin citație scrisă. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.</p> <p>Art. 258 Conținutul citației Art. 258. - (1) Citația este individuală și trebuie să cuprindă următoarele:</p> <p>....</p> <p>d) ora, ziua, luna și anul, locul de înfățișare, precum și invitarea celui citat să se prezinte la data și locul indicate;</p> <p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 178 Audierile prin videoconferință</p> <p>...</p> <p>(6) Audierea prin videoconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli:</p> <p>a) audierea are loc în prezența judecătorului sau procurorului român competent, după caz, asistat, după caz, de un interpret; acesta verifică</p>		
--	---	--	--

	<p>identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legii române. În cazul în care constată că sunt încălcate principiile fundamentale ale dreptului român, judecătorul sau procurorul ia de îndată măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legea română</p>		
<p>4) Dacă într-o anumită cauză autoritatea executantă nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.</p>		<p>Art. 268¹⁶ Audierea prin videoconferință 3. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare convin modalitățile practice. Dacă într-o anumită cauză autoritatea de executare nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.</p>	
<p>(5) Atunci când se realizează o audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală se aplică următoarele dispoziții:</p> <p>(a) autoritatea competentă a statului executant este prezent la audiere, asistat, de un interpret, dacă este cazul, și este responsabil pentru asigurarea identității persoanei care urmează să fie</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 178 Audierile prin videoconferință </p>	<p>Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 1. Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului României și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea competentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia</p>	

<p>audiată și pentru respectarea principiilor fundamentale ale dreptului statului executant. Dacă autoritatea executantă apreciază că principiile fundamentale ale dreptului statului executant sunt încălcate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile respective;</p> <p>(b) autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant convin, dacă este necesar, asupra măsurilor pentru protejarea persoanei care urmează să fie audiată;</p> <p>c) audierea este efectuată direct de către autoritatea competentă a statului emitent sau sub conducerea acesteia, în conformitate cu legislația sa;</p> <p>(d) la cererea statului emitent sau a persoanei care urmează să fie audiată, statul executant se asigură că respectiva persoană este asistată de un interpret, dacă este necesar;</p> <p>(e) persoanele suspectate sau acuzate sunt informate înaintea audierii cu privire la drepturile procedurale care le revin, inclusiv dreptul de a nu depune mărturie, în temeiul dreptului statului executant și al statului emitent. Martorii și experții pot invoca dreptul de a nu depune mărturie care le revine fie în temeiul dreptului</p>	<p>6) Audierea prin videoconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli:</p> <p>a) audierea are loc în prezența judecătorului sau procurorului român competent, după caz, asistat, după caz, de un interpret; acesta verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legii române. În cazul în care constată că sunt încălcate principiile fundamentale ale dreptului român, judecătorul sau procurorul ia de îndată măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legea română</p> <p>b) autoritățile judiciare române competente și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;</p> <p>c) audierea se efectuează direct de către autoritatea judiciară competentă a statului solicitant sau sub coordonarea acesteia, potrivit legii sale interne;</p> <p>d) martorul sau expertul va fi asistat, după caz, de un interpret, potrivit legii române;</p>	<p>martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală. Dispozițiile art. 178 alin. (4) - (6), (8) și (10) se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul audierii suspectilor sau inculpaților.</p>	
--	--	--	--

<p>statului executant, fie în temeiul dreptului statului emitent, și sunt informații cu privire la acest drept înaintea audierii.</p>	<p>e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, care îi este conferit fie de legea română, fie de legea statului solicitat.</p> <p>Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală Art. 108 Comunicarea drepturilor și obligațiilor</p> <p>...</p> <p>(2) Suspectului sau inculpatului i se aduc la cunoștință drepturile prevăzute la art. 83</p> <p>(3). În cursul urmăririi penale, înainte de prima audiere a suspectului sau inculpatului, i se aduc la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (2). Aceste drepturi și obligații i se comunică și în scris, sub semnătură, iar în cazul în care nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.</p> <p>Art. 83. Drepturile inculpatului în cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:</p> <p>a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea</p>		
---	---	--	--

	<p>declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;</p>		
<p>(6) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea executantă întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul executant care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea executantă.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 178 Audierea prin videoconferință (7) Fără a aduce atingere măsurilor convenite pentru protecția martorilor, autoritatea judiciară română întocmește un proces-verbal în care se consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, informații privind depunerea jurământului și condițiile tehnice în care audierea s-a desfășurat. Procesul-verbal se transmite autorității judiciare competente a statului solicitant.</p>	<p>Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 4. Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea de executare întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul de executare care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea de executare.</p>	
<p>(7) Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a garanta că, atunci când persoana care este audiată pe teritoriul său în conformitate cu prezentul articol refuză să depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică dreptul său intern în</p>	<p>Codul penal Art. 271 Obstrucționarea justiției Persoana care, fiind avertizată asupra consecințelor faptei sale:a) împiedică, fără drept,</p>	<p>Art. 268¹⁸ Audierea prin videoconferință 5. În cazul în care persoana care este audiată pe teritoriul statului român, în conformitate cu prezentul articol, refuză să</p>	

<p>același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.</p>	<p>organul de urmărire sau instanța să efectueze, în condițiile legii, un act procedural;b) refuză să pună la dispoziția organului de urmărire penală, instanței sau judecătorului sindic, în tot sau în parte, datele, informațiile, înscrisurile sau bunurile deținute, care i-au fost solicitate în mod explicit, în condițiile legii, în vederea soluționării unei cauze, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul persoanei urmărite sau judecate pentru infracțiunea care formează obiectul procesului penal.</p> <p>Articolul 273 Mărturia mincinoasă (1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Mărturia mincinoasă săvârșită:a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în</p>	<p>depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică legea română în același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.</p>	
---	---	--	--

	<p>Programul de protecție a martorilor;b) de un investigator sub acoperire;c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret;d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.</p> <p>(3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare sau de punerea în mișcare a acțiunii penale ori în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre sau de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase.</p> <p>Articolul 277 Compromiterea intereselor justiției</p> <p>(1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată</p>		
--	---	--	--

	<p>urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.(3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.(4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activități vădit ilegale comise de autorități într-o cauză penală.</p>		
<p>Articolul 25 Audierea prin teleconferință (1) Dacă o persoană se află pe teritoriul unui stat membru și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale unui alt stat membru, autoritatea emitentă a statului din urmă poate să emită un ordin european de</p>			<p>Nu este posibilă, potrivit dreptului român, și încalcă principiul nemijlocirii</p>

<p>anchetă pentru a audia un martor sau un expert prin teleconferință astfel cum este prevăzut la alineatul (2), în situația în care nu este adecvat sau posibil ca acesta să apară în persoană pe teritoriul respectiv, și au fost examinate mai întâi alte mijloace adecvate.</p>			<p>procesului penal. În acest context, România va face aplicarea dispozițiilor 268⁷aln. (1) lit. a) și va oferi, ca măsură de anchetă, videoconferința</p>
<p>(2)Cu excepția unor convenții contrare, articolul 24 alineatele (3), (5), (6) și (7) se aplică, mutatis mutandis, audierilor prin teleconferință.</p>			
<p>Articolul 26 Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare (1)Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice bancă localizată pe teritoriul statului executant și, în acest caz, pentru a obține toate detaliile conturilor identificate.</p>	<p>Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală Art. 153 Obținerea de date privind situația financiară a unei persoane (1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei altei instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.</p>	<p>Art. 268¹⁹ Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare 1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a se stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice instituție de credit localizată pe teritoriul statului de executare și, în acest caz, pentru a obține toate detaliile conturilor identificate. Dispozițiile art.</p>	

	<p>(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță care trebuie să cuprindă, în afara mențiunilor prevăzute la art. 286 alin. (2): instituția care este în posesia ori care are sub control datele, numele suspectului sau inculpatului, motivarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), menționarea obligației instituției de a comunica imediat, în condiții de confidențialitate, datele solicitate.</p> <p>(3) Instituția prevăzută la alin. (1) este obligată să pună de îndată la dispoziție datele solicitate.</p>	<p>153 din Codul de Procedura Penală se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute în prezentul articol.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 Art. 210 Informații privind conturile bancare</p> <p>(2) Datele prevăzute la alin. (1) vor fi furnizate numai în măsura în care informațiile se află la dispoziția băncii care deține conturile bancare.</p> <p>(4) În cazul în care se solicită informațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea solicitantă, prin cererea formulată, va menționa următoarele:</p>	<p>Art. 268¹⁹ Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare</p> <p>4. Dispozițiile alin. (1) - (3) ale prezentului articol și ale art. 210 alin. (2), (4) și (6) din prezenta lege se aplică în mod corespunzător, când România este stat de executare.</p>	

	<p>a) motivele pentru care informațiile solicitate sunt considerate a avea o valoare substanțială în vederea cercetării infracțiunii respective;</p> <p>b) elementele pe baza cărora s-a stabilit că băncile aflate pe teritoriul României dețin sau controlează conturile bancare și, în măsura în care deține astfel de date, care sunt băncile implicate;</p> <p>c) orice alte date disponibile care ar putea facilita executarea cererii.</p> <p>(6) În cazul cererilor formulate de autoritățile române, dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător.</p>		
<p>(3) În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile menționate la alineatul (1) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul procedurilor penale în cauză are împrumut.</p>		<p>Art. 268¹⁹ Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare</p> <p>3. În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile menționate la alineatele (1) și (2) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul</p>	

		procedurilor penale are împuternicire.	
(4)Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>Art. 210</p> <p>Informații privind conturile bancare</p> <p>(2) Datele prevăzute la alin. (1) vor fi furnizate numai în măsura în care informațiile se află la dispoziția băncii care deține conturile bancare.</p> <p>(4) În cazul în care se solicită informațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea solicitantă, prin cererea formulată, va menționa următoarele:</p> <p>a) motivele pentru care informațiile solicitate sunt considerate a avea o valoare substanțială în vederea cercetării infracțiunii respective;</p> <p>b) elementele pe baza cărora s-a stabilit că băncile aflate pe teritoriul României dețin sau controlează conturile bancare și, în măsura în care deține astfel de date, care sunt băncile implicate;</p>	<p>Art. 268¹⁹</p> <p>Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare</p> <p>4. Dispozițiile alin. (1) - (3) ale prezentului articol și ale art. 210 alin. (2), (4) și (6) din prezenta lege se aplică în mod corespunzător, când România este stat de executare.</p>	

	<p>c) orice alte date disponibile care ar putea facilita executarea cererii.</p> <p>(6) În cazul cererilor formulate de autoritățile române, dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător.</p>		
<p>(5) În ordinul european de anchetă, autoritatea emitentă indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate pot avea o valoare substanțială în cadrul procedurilor penale în cauză și motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului executant dețin conturile respective și, în măsura posibilă, care bănci pot fi implicate. De asemenea, aceasta include în ordinul european de anchetă orice informații disponibile care pot facilita executarea acestuia.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 210 Informații privind conturile bancare (1) La cererea autorităților unui stat membru al Uniunii Europene, autoritățile române vor dispune luarea măsurilor necesare în vederea identificării conturilor bancare, indiferent de natura acestora, care sunt controlate sau deținute într-o unitate bancară din România de către o persoană fizică ori juridică care face obiectul unei anchete penale, și vor furniza acestora numerele conturilor bancare, precum și orice alte detalii. Informațiile vor include totodată și date privind conturile pentru care persoana care face</p>		

	<p>obiectul procedurilor are procură, în măsura în care acestea au fost solicitate în mod expres și pot fi furnizate într-un termen rezonabil.</p> <p>...</p> <p><u>(4) În cazul în care se solicită informațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea solicitantă, prin cererea formulată, va menționa următoarele:</u></p> <p><u>a) motivele pentru care informațiile solicitate sunt considerate a avea o valoare substanțială în vederea cercetării infracțiunii respective;</u></p> <p><u>b) elementele pe baza cărora s-a stabilit că băncile aflate pe teritoriul României dețin sau controlează conturile bancare și, în măsura în care deține astfel de date, care sunt băncile implicate;</u></p> <p><u>c) orice alte date disponibile care ar putea facilita executarea cererii</u></p>		
<p>(6) Un ordin european de anchetă poate fi, de asemenea, emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice instituție financiară nebancaară, localizată pe teritoriul statului executant. Alineatele (3)-(5) se aplică mutatis</p>		<p>Art. 268¹⁹ Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare</p> <p>2. Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, pentru</p>	

<p>mutandis. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigație nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.</p>		<p>a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice altă entitate financiară, localizată pe teritoriul statului de executare.</p> <p>...</p> <p>6. În cazul prevăzut la alin. (2), când România este stat de executare, în plus față de motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigație nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.</p>	
<p>Articolul 27 Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține detaliile unor conturi bancare specifice și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.</p>	<p>Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală Art. 146¹ Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane (1) Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate se poate dispune de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, cu privire la</p>	<p>Art. 268²⁰ Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare 1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a se obține detaliile unor conturi bancare determinate și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar. Dispozițiile art. 146¹ din Codul de procedură</p>	

	<p>tranzacțiile financiare ale făptuitorului, suspectului, inculpatului sau ale oricărei persoane care este bănuită că realizează asemenea operațiuni cu făptuitorul, suspectul sau inculpatul, dacă:</p> <p>a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni;</p> <p>b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;</p> <p>c) probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.</p> <p>(2) Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi dispusă pe o durată de cel mult 30 de zile de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță</p>	<p>penală se aplică în mod corespunzător.</p>	
--	---	---	--

	<p>sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Dispozițiile art. 140 alin. (2) - (9) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(4) Mandatul prin care este autorizată obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi prelungit în condițiile art. 144, durata totală a măsurii neputând depăși, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, 6 luni.</p> <p>(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate.</p>		
--	--	--	--

	<p>Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(6) Este interzisă obținerea datelor privind tranzacțiile financiare dintre avocat și suspect, inculpat sau orice altă persoană pe care acesta o apără, cu excepția situațiilor în care există date că avocatul săvârșește sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2).</p> <p>(7) Instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare sunt obligate să predea înscrisurile sau informațiile la care se face referire în mandatul dispus de judecător sau în autorizația emisă de procuror.</p> <p>(8) După efectuarea activităților autorizate, procurorul îl informează, în cel mult 10 zile, în scris, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura ce a fost luată în privința sa. După momentul informării, persoana ale cărei tranzacții financiare au fost vizate de această măsură are dreptul de a lua cunoștință de activitățile efectuate.</p>		
--	--	--	--

	(9) Dispozițiile art. 145 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.		
2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute la prezentul articol.	<p>Art. 211 din Legea nr. 302/2004</p> <p><u>(1) La cerere, autoritățile române vor furniza detalii cu privire la conturile bancare indicate de către autoritățile străine solicitante, precum și cu privire la operațiunile bancare care s-au derulat, într-o perioadă delimitată, prin unul sau mai multe dintre conturile bancare indicate în cerere, inclusiv detalii cu privire la orice expeditor sau destinatar de cont.</u></p> <p>(2) Datele prevăzute la alin. (1) vor fi furnizate numai în măsura în care informațiile se află la dispoziția băncii care deține conturile bancare.</p> <p>(3) În cazul în care se solicită informațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea solicitantă, prin cererea formulată, va arăta motivele pentru care informațiile solicitate sunt considerate a avea o valoare substanțială în vederea cercetării infracțiunii respective.</p>	Art. 268²⁰ alin. (3)	<p>1. Dispozițiile alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol și ale art. 211 alin. (1) - (3) se aplică în mod corespunzător când România este stat de executare.</p>

<p>(3)Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca în care este deținut contul posedă informațiile respective.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 211 Informații privind operațiunile bancare</p> <p>...</p> <p><u>(2) Datele prevăzute la alin. (1) vor fi furnizate numai în măsura în care informațiile se află la dispoziția băncii care deține conturile bancare.</u></p>		
<p>(4)Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră informațiile solicitate relevante în scopul procedurilor penale în cauză.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 211 Informații privind operațiunile bancare</p> <p>...</p> <p><u>(3) În cazul în care se solicită informațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea solicitantă, prin cererea formulată, va arăta motivele pentru care informațiile solicitate sunt considerate a avea o valoare substanțială în vederea cercetării infracțiunii respective.</u></p>		

<p>(5) Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile menționate la alineatul (1) referitoare la operațiunile financiare realizate de instituții financiare nebancale. Alineatele (3) și (4) se aplică mutatis mutandis. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.</p>		<p>Art. 268²⁰ Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare</p> <p>...</p> <p>4. Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile menționate la alin. 1 referitoare la operațiunile financiare realizate de orice alte entități financiare. În astfel de cazuri, când România este stat de executare, pe lângă motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.</p>	
<p>Articolul 28 Măsuri de investigare care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp</p> <p>(1) Atunci când un ordin european de anchetă este emis în scopul executării unei măsuri de investigare care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:</p> <p>(a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare</p>		<p>Articolul 268²¹ Măsuri de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp</p> <p>(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în scopul executării unei măsuri de anchetă care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:</p> <p>(a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni</p>	

<p>efectuate în unul sau mai multe conturi specificate; (b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului executant. Executarea sa poate fi refuzată, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, dacă executarea măsurii de investigare respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.</p>		<p>financiare efectuate în unul sau mai multe conturi specificate; (b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului de executare. Dispozițiile art. 180 se aplică în mod corespunzător. (2) Executarea sa poate fi refuzată în următoarele situații: a) În cazul în care devine incident unul din motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 268⁸, b) dacă executarea măsurii de anchetă respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, potrivit legii române;</p>	
<p>(2) Statul emitent și statul executant convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alineatul (1) litera (b), precum și orice alte măsuri necesare..</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 180 Livrări supravegheate (1) Autoritățile judiciare române competente autorizează, la cerere, în condițiile prevăzute de legea română, livrări supravegheate, în cadrul unor proceduri penale privind infracțiuni care pot da loc la extrădare. (2) Livrările supravegheate se derulează potrivit legii române. (3) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod</p>	<p>Articolul 268²¹ Măsuri de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp ... (5) Statul emitent și statul de executare convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alin. (1) lit. b), precum și orice alte măsuri necesare.</p>	

	corespunzător și în cazul în care asistența este solicitată de autoritățile judiciare române.		
(3) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.		<p>Articolul 268²¹ Măsuri de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp</p> <p>...</p> <p>(3) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.</p>	
(4) Dreptul de a acționa, de a conduce și controla operațiuni referitoare la executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) aparține autorităților competente ale statului executant		<p>Articolul 268²¹ Măsuri de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp</p> <p>...</p> <p>(4) Autorității judiciare române îi revine competența exclusivă de a acționa, de a conduce și controla operațiunile referitoare la executarea ordinului european de anchetă.</p>	
<p>Articolul 29 Investigații sub acoperire</p> <p>(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului executant să acorde asistență statului emitent la realizarea unor cercetări penale de către agenți cu identitate falsă</p>		<p>Articolul 268²² Desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire</p> <p>(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului de executare să acorde</p>	

sau sub acoperire (denumite în continuare "investigații sub acoperire").		asistență statului emitent la desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire.	
2) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că investigația sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Decizia privind recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă emis în temeiul prezentului articol se ia în fiecare caz particular de către autoritățile competente ale statului executant cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale statului respectiv.	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 181 Utilizarea investigatorilor sub acoperire</p> <p>(1) Statul român poate conveni cu un stat străin să își acorde asistență reciprocă pentru desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire.</p> <p>(2) Autoritățile române competente vor decide, de la caz la caz, potrivit legii române.</p> <p>(3) În condițiile prevăzute de legea română, autoritățile judiciare române și cele străine vor stabili modalitățile concrete de desfășurare a anchetei și statutul juridic al agenților</p>	<p>Articolul 268²² Desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire</p> <p>...</p> <p>(2) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Autoritatea română competentă va decide, de la caz la caz, dacă măsura este admisibilă, potrivit legii române. Dispozițiile art. 181 se aplică în mod corespunzător.</p>	
(3) În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, autoritatea executantă poate refuza executarea unui ordin european de anchetă menționat la alineatul (1) dacă: (a) executarea		<p>Articolul 268²² Desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire</p> <p>...</p>	

<p>investigației sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară; sau (b) nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru investigațiile sub acoperire în temeiul alineatului (4).</p>		<p>(3) Autoritatea română competentă poate refuza recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă prin care se solicită desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire în următoarele cazuri:</p> <p>(a) este incident unul din motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare menționate la articolul 268⁸;</p> <p>(b) desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară potrivit legii române;</p> <p>(c) nu s-a ajuns la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire în temeiul alineatului (4).</p>	
<p>(4) Investigațiile sub acoperire se desfășoară în conformitate cu dreptul și procedurile interne ale statului membru pe teritoriul căruia are loc investigația sub acoperire. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiuni referitoare la investigația sub acoperire aparține exclusiv autorităților competente ale statului executant. Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul executant, cu</p>		<p>Articolul 268²² Desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire</p> <p>(4) Desfășurarea anchetelor de către investigatori sub acoperire pe teritoriul României are loc în conformitate cu legea română. Autorităților judiciare române le revine competența exclusivă de a acționa, de a conduce și de a controla operațiuni referitoare la investigația sub acoperire.</p>	

<p>respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.</p>		<p>Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul de executare, cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.</p>	
<p>Articolul 30 Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 184 Interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicărilor (1) În vederea soluționării unei cauze penale, autoritățile judiciare ale statului solicitant sau autoritățile competente astfel desemnate de către statul solicitant pot adresa autorităților române o cerere de asistență judiciară având ca obiect interceptarea telecomunicațiilor și transmiterea lor imediată către statul solicitat sau interceptarea înregistrării și a transmiterii ulterioare a înregistrării telecomunicațiilor către statul solicitant, în cazul în care persoana urmărită:</p>	<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică. Dispozițiile art. 184 se aplică în mod corespunzător. (2) În situația în care România este stat de executare, asistența solicitată va fi acordată cu respectarea legii române.</p>	

	<p>a) se află pe teritoriul statului solicitant și acesta are nevoie de asistență tehnică pentru a putea intercepta comunicațiile de la țintă;</p> <p>b) se află pe teritoriul statului român, în cazul în care comunicațiile dinspre țintă pot fi interceptate în statul român;</p> <p>c) se află pe teritoriul unui stat terț care a fost informat și dacă statul solicitant are nevoie de asistență tehnică pentru interceptarea comunicărilor de la țintă.</p> <p>(2) Cererile prezentate în aplicarea prezentului articol trebuie să îndeplinească următoarele condiții:</p> <p>a) să indice și să confirme emiterea unui ordin sau a unui mandat de interceptare și înregistrare, în cadrul unui proces penal;</p> <p>b) să conțină informații care să permită identificarea țintei interceptării;</p> <p>c) să indice faptele penale care fac obiectul anchetei penale;</p> <p>d) să menționeze durata interceptării;</p> <p>e) dacă este posibil, să conțină suficiente date tehnice, în special numărul de conectare la</p>		
--	--	--	--

	<p>rețea, pentru a permite prelucrarea cererii.</p> <p>(3) Dacă cererea se formulează în conformitate cu dispozițiile alin. (1) lit. b), ea va trebui să conțină și o descriere a faptelor. Autoritățile judiciare române pot solicita orice alte informații suplimentare care sunt necesare pentru a le permite să aprecieze dacă măsura solicitată ar fi luată și într-o cauză națională similară.</p>		
<p>(2) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistența tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuia dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.</p>		<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru</p> <p>...</p> <p>(3) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistența tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuia dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.</p>	
<p>(3) Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) include, de asemenea, următoarele informații: (a) informații necesare în scopul identificării subiectului interceptării; (b) durata pentru care se solicită interceptarea; și</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 184</p>	<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru</p> <p>(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea</p>	

<p>(c) date tehnice suficiente, în special pentru identificarea țintei, astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat</p>	<p>Interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicărilor</p> <p>...</p> <p>(2) Cererile prezentate în aplicarea prezentului articol trebuie să îndeplinească următoarele condiții:</p> <p>a) să indice și să confirme emiterea unui ordin sau a unui mandat de interceptare și înregistrare, în cadrul unui proces penal;</p> <p>b) să conțină informații care să permită identificarea țintei interceptării;</p> <p>c) să indice faptele penale care fac obiectul anchetei penale;</p> <p>d) să menționeze durata interceptării;</p> <p>e) dacă este posibil, să conțină suficiente date tehnice, în special numărul de conectare la rețea, pentru a permite prelucrarea cererii.</p>	<p>interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică. Dispozițiile art. 184 se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>(4) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că măsura de investigare indicată este relevantă în scopul procedurilor penale în cauză.</p>		<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru</p> <p>(4) Ordinul european de anchetă trebuie să menționeze motivul pentru care se consideră că măsura de anchetă este relevantă pentru clarificarea scopului procedurilor penale în cauză.</p>	

<p>(5)În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi refuzată, de asemenea, dacă măsura de investigare nu ar fi fost autorizată într-o cauză internă similară. Statul executant poate condiționa acordul său de orice condiții care ar fi respectate într-o cauză internă similară.</p>		<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru ... (5) În plus față de motivele de nerecunoaștere și neexecutare menționate la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată de către autoritățile române, dacă măsura de anchetă nu ar fi fost autorizată într-o cauză similară, potrivit legii române.</p>	
<p>(6)Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi executat prin: (a) transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent; sau (b) interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se consultă reciproc cu scopul de a conveni dacă interceptarea se realizează în conformitate cu litera (a) sau (b).</p>		<p>Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru ... (6) Ordinul european de anchetă menționat la alin. (1) poate fi executat prin: a) transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent sau b) interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent. Autoritatea română de executare își poate condiționa acordul de acceptarea de către statul emitent al ordinului european de anchetă a oricărei condiții impuse de legea</p>	

		română într-o cauză internă similară. (7) Autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor stabili de comun acord dacă ordinul european de anchetă se va executa conform dispozițiilor alin. (6) litera (a) sau (b).	
(7) La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, atunci când are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității executante.		Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru ... (8) La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, atunci când are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității de executare.	
(8) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care sunt suportate de statul emitent.	Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 16 Cheltuieli (1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri reglementate de prezenta lege	Articolul 268²³ Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru ... (9) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 16, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care	

	<p>sunt suportate, de regulă, de statul solicitat.</p> <p>(2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și de ședere; b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor; c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare; d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat terț; e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară; f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii. <p>(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în</p>	<p>sunt suportate de către statul emitent.</p>	
--	--	--	--

	<p>cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).</p> <p>(4) Cheltuielile care revin statului român se suportă de la bugetul de stat și sunt cuprinse, după caz, în bugetul Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului Administrației și Internelor.</p>		
<p>Articolul 31 Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică (1) Atunci când, în vederea unei măsuri de investigare, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă a unui stat membru (denumit în continuare „statul membru care realizează interceptarea”) și adresa de contact a subiectului interceptării specificat în ordinul de interceptare este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru („statul membru notificat”), din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, statul membru care realizează interceptarea informează autoritatea competentă a statului membru notificat cu privire la interceptare: (a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află</p>		<p>Articolul 268²⁴ Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică (1) Atunci când, în vederea executării unei măsuri de anchetă, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă română și adresa de contact a subiectului interceptării, specificat în ordinul de interceptare, este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru („statul membru notificat”), din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, autoritățile române informează autoritatea competentă a statului membru notificat cu privire la interceptare: (a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea română care realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află sau se</p>	

<p>sau se va afla pe teritoriul statului membru notificat; (b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.</p>		<p>va afla pe teritoriul statului membru notificat; (b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.</p>	
<p>(2)Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa C.</p>		<p>Articolul 268²⁴ Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică ... (2) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa 13.</p>	
<p>(3)Dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, autoritatea competentă a statului membru notificat notifică autorității competente a statului membru care realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de la primirea notificării menționate la alineatul (1),următoarele: (a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și (b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul său nu pot fi utilizate sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică. Autoritatea competentă a statului</p>		<p>Articolul 268²⁴ Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică ... (3) Când România este statul membru notificat și dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară potrivit legii române, autoritatea română competentă notifică autorității competente a statului membru care realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de</p>	

<p>membru notificat informează autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective.</p>		<p>la primirea notificării menționate la alineatul (1), următoarele: (a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și (b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul statului român nu pot fi utilizate sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică. Autoritatea competentă română informează autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective. (4) Autoritatea competentă română, în sensul alineatului (3), este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	
<p>(4) Articolul 5 alineatul (2) se aplică, mutatis mutandis, notificării menționate la alineatul (2).</p>		<p>Articolul 268²⁴ (5) Dispozițiile art. 268⁶ alin. (7) se aplică în mod corespunzător notificării menționate la alineatul (2). (6) Comunicărilor prevăzute de prezentul articol li se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 268⁶ alin. (7) și (8).</p>	
<p>Articolul 32 Măsuri provizorii (1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul luării</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie</p>	<p>Articolul 268²⁵ Măsuri provizorii (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în scopul luării oricărei</p>	

<p>oricărei măsuri de investigare pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea elementelor care pot fi utilizate ca probe.</p>	<p>penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 187 Măsuri provizorii</p> <p>La cererea statului solicitant, se pot lua măsurile provizorii prevăzute de legea română în vederea protejării mijloacelor de probă, menținerii unei situații existente sau protejării intereselor amenințate.</p>	<p>măsuri de anchetă pentru a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea, transformarea sau mutarea elementelor care pot fi utilizate ca mijloace de probă. Când România este stat de executare, dispozițiile art. 187 se aplică în mod corespunzător. Autoritatea română de executare procedează la recunoașterea ordinului european de anchetă și dispune cu privire la transferul mijloacelor de probă conform dispozițiilor prezentei secțiuni.</p>	
<p>(2) Autoritatea executantă decide cu privire la măsura provizorie și o comunică cât mai curând, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă.</p>	<p>Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare ART. 222 Autorități competente</p> <p>...</p> <p>(2) Ordinul de indisponibilizare se execută de parchetul de pe lângă tribunal, în faza de urmărire penală, și de tribunal, în cursul judecății, în a căror circumscripție se află bunul pentru care a fost emis ordinul de indisponibilizare.</p> <p>(3) În cazul în care ordinul de indisponibilizare se referă la mai multe bunuri aflate în</p>	<p>Articolul 268²⁵ Măsuri provizorii</p> <p>...</p> <p>(2) Când România este stat de executare, autoritatea competentă decide cu privire la măsura provizorie și comunică decizia sa statului emitent, de îndată, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă. Dispozițiile art. 222 alin. (2) - (4) se aplică în mod corespunzător.</p>	

	<p>circumscripția teritorială a două sau mai multe autorități judiciare române, competența de a recunoaște și executa ordinul de indisponibilizare revine, în funcție de faza procesuală, Parchetului de pe lângă Tribunalul București sau Tribunalului București.</p> <p>(4) În cazul în care ordinul de indisponibilizare se referă la un bun care face obiectul unui proces penal aflat în curs de soluționare sau soluționat prin pronunțarea unei hotărâri definitive, competența revine parchetului de pe lângă tribunal, în faza de urmărire penală, și tribunalului, în cursul judecării, indiferent de gradul de jurisdicție al autorității judiciare române învestite cu soluționarea cauzei ori care a pronunțat hotărârea.</p>		
<p>(3) Atunci când este solicitată măsura provizorie menționată la alineatul (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă probele urmează să fie transferate statului emitent sau rămân în statul executant. Autoritatea executantă recunoaște și execută ordinul european de anchetă și transferă probele în conformitate cu</p>		<p>Articolul 268²⁵ Măsuri provizorii</p> <p>...</p> <p>(3) Atunci când este solicitată luarea unei măsuri provizorii conform alineatului (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă mijloacele de probă urmează să fie</p>	

<p>procedurile prevăzute în prezenta directivă.</p>		<p>transferate statului emitent sau rămân în statul de executare. (4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca mijloacele de probă să rămână în statul de executare, autoritatea emitentă precizează data la care urmează a fi ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.</p>	
<p>(4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca probele să rămână în statul executant, autoritatea emitentă precizează data la care este ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.</p>		<p>Articolul 268²⁵ Măsuri provizorii ... (4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca mijloacele de probă să rămână în statul de executare, autoritatea emitentă precizează data la care urmează a fi ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent. Autoritatea de executare procedează la recunoașterea ordinului european de anchetă și dispune cu privire la transferul mijloacelor de probă conform dispozițiilor prezentei secțiuni.</p>	

<p>(5) După consultarea autorității emitente, autoritatea executantă poate, în conformitate cu dreptul și practicile sale interne, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii menționate la alineatul (1). Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea executantă intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații. Autoritatea emitentă notifică fără întârziere autorității executante faptul că măsura provizorie menționată la alineatul (1) a fost ridicată.</p>		<p>Articolul 268²⁵ Măsuri provizorii</p> <p>...</p> <p>(5) După consultarea autorității emitente, autoritatea română de executare poate, în conformitate cu legea română, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii menționate la alineatul (1). Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea de executare intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații.</p> <p>(6) În situația în care România este stat emitent, autoritatea judiciară competentă informează, de îndată, autoritatea competentă din statul de executare că măsura provizorie prevăzută la alin. (1) a fost ridicată.</p> <p>(7) Când România este stat de executare, la primirea notificării referitoare la ridicarea măsurii provizorii în statul emitent, autoritatea română competentă va lua măsuri în consecință.</p>	
<p>Articolul 33 Notificări</p>			<p>Nu necesita transpunere.</p>

<p>(1)Până la 22 mai 2017, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele: (a) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul intern, sunt competente în conformitate cu articolul 2 literele (c) și (d), atunci când acest stat membru este statul emitent sau statul executant; (b) limbile acceptate pentru un ordin european de anchetă, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (2); (c) informații privind autoritatea sau autoritățile centrale desemnate dacă statul membru dorește să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (3). Aceste informații sunt obligatorii pentru autoritățile statului emitent. 1.5.2014 L 130/21 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene RO</p> <p>(2)De asemenea, fiecare stat membru poate furniza Comisiei lista documentelor necesare pe care ar urma să le solicite conform articolului 22 alineatul (4).</p> <p>(3)Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatele (1) și (2). (4)Comisia pune la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene informațiile primite în temeiul prezentului articol. Rețeaua Judiciară Europeană publică informațiile pe site-ul internet menționat la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului (1).</p>			
<p>Articolul 34</p>			<p>Nu necesita transpunere.</p>

Relația cu alte instrumente juridice, acorduri și înțelegeri

(1) Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre și statele terțe și aplicării temporare a acestora în temeiul articolului 35, prezenta directivă înlocuiește, de la 22 mai 2017, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în statele membre pentru care această directivă este obligatorie:

(a) Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală a Consiliului Europei din 20 aprilie 1959, precum și cele două protocoale suplimentare aferente și acordurile bilaterale încheiate în temeiul articolului 26 din convenție;

(b) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;

© Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și protocolul său.

(2) Decizia-cadru 2008/978/JAI este înlocuită pentru toate statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive. Dispozițiile Deciziei-cadru 2003/577/JAI sunt înlocuite pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive în ceea ce privește înghețarea probelor. Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la Decizia-cadru 2008/978/JAI și, în ceea ce

<p>privește înghețarea probelor, la Decizia-cadru 2003/577/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. (3)Pe lângă prezenta directivă, statele membre pot încheia sau continua să aplice acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre ulterior datei de 22 mai 2017 numai în măsura în care acestea permit consolidarea în continuare a obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea în continuare a procedurilor de strângere a probelor și cu condiția ca nivelul garanțiilor prevăzut în prezenta directivă să fie respectat. (4)Până la 22 mai 2017, statele membre notifică Comisiei acordurile și înțelegerile existente menționate la alineatul (3) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul (3).</p>			
<p>Articolul 35 Dispoziții tranzitorii (1)Cererile de asistență reciprocă primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală. Deciziile de indisponibilizare a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI primite anterior datei de 22 mai 2017</p>			<p>Nu necesita transpunere.</p>

<p>sunt, de asemenea, reglementate de decizia-cadru respectivă. (2)Articolul 8 alineatul (1) se aplică, mutatis mutandis, ordinului european de anchetă în urma unei decizii de indisponibilizare luate conform Deciziei-cadru 2003/577/JAI.</p>			
<p>Articolul 36 Transpunere (1)Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 mai 2017. (2)Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele de realizare a respectivei trimiteri se stabilesc de către statele membre. (3)Până la 22 mai 2017, statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul lor intern obligațiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.</p>			<p>Nu necesita transpunere.</p>
<p>Articolul 37 Raport privind punerea în aplicare În termen de cel mult cinci ani de la 21 mai 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ, inclusiv, în special, evaluarea impactului acesteia asupra cooperării în materie penală și a protecției persoanelor, precum și executarea</p>			<p>Nu necesita transpunere.</p>

dispozițiilor privind interceptarea telecomunicațiilor având în vedere evoluțiile tehnice. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.			
Articolul 38 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			Nu necesita transpunere.
Articolul 39 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.			Nu necesita transpunere.